

*ens

El nou santpolenc / N° 55 / Desembre 2010

*La Barca Nova

*90 anys de futbol a Sant Pol

*Agermanament amb Andorra

Ruscalleda s.a.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MOVIMENTS DE TERRES

TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9
08396 Sant Cobià de Vallalta (Barcelona)
Tel 93 763 10 12 Fax 93 763 13 21
ruscalleda@ruscalleda.biz

FINQUES PI

Tel. 93 760 30 36
Fax 93 760 30 29
c/ Nou, 17
08395 St. Pol de Mar
(Barcelona)
informacio@finquespi.com
www.finquespi.com

¿QUIERES ALQUILAR TU CASA CON PISCINA?

Con el alquiler
vacacional obtendrás
grandes beneficios
además de disponer de
tu casa cuando tú quieras

Catalan Holidays

902 945 380

www.CatalanHolidays.com

Oficina central: Catalan Holidays S.L., Santa Victoria 11, 08395 Sant Pol de Mar E-mail: info@catalanholidays.com

ens

*sumari

ens / nº 55 / Desembre 2010

*seccions

Missatge de Nadal pàg. 05 / **Opinió** pàg. 07 / **Llibres** pàg. 13 / **CEIP** pàg. 27 /
Agermanament entre Sant Pol i Andorra la Vella pàg. 28 / **Especial Estiu 2010** pàg. 33 /
Salut pàg. 47 / **Política** pàg. 48 / **Ràdio Litoral** pàg. 50

*reportatges

La Barca Nova / Aquest estiu Sant Pol ha gaudit d'una oferta cultural singular amb l'estrena de l'obra de teatre 'La Barca Nova', que l'escriptor Ignasi Iglesias va concebre durant la seva estada a Sant Pol de Mar, inspirat pels mariners de la nostra vila. / pàg. 20

90 anys de futbol a Sant Pol / L'At C. Sant Pol ha complert 90 anys. Un segle de futbol a Sant Pol ha vestit les ratlles blanc-i-vermelles de l'equip de la nostra vila. El seu actual president ens assegura que ara el club viu un dels seus millors moments esportius, però hem volgut parlar amb ell per saber com era el Sant Pol dels inicis / pàg. 38

*entrevista

Entrevista a en Josep Gol / No és la primera vegada que el fotògraf Josep Gol exposa al Museu de Sant Pol. Alguns dels seus projectes, com 'Art Atzar' (1992) i 'Subsòl' (2000) precedeixen l'actual mostra. Tanmateix, aquesta vegada, l'artista ens ofereix una retrospectiva de la seva obra. / pàg. 14

Edita / Ajuntament de Sant Pol de Mar · Redacció / Daniel Solano
Fotografia / Pito Estol, Ester Sauleda · Fotografia de portada: Pito Estol
Disseny gràfic i maquetació / Daniel Solano · Impressió / Impremta Rodríguez
Publicitat / Tel. 93 760 01 52 · Web / www.santpol.cat · Correu electrònic / ens@santpol.cat
Dipòsit legal / B-24263-93

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades

Multimarca Automoció

TALLERS TOBELLA, S.L.

Ctra. N-I, 5 - 08395 SANT POL DE MAR - Tel 93 760 04 17
Fax 93 760 01 84

*Flors
de Pera*
Sant Pol de Mar

c/ Tobella, 40 - 08395 St. Pol de Mar
Tel. 93 760 22 02

**CALELLA
CONFORT**
Mobles para interior

25

Calcella Confort, 25 anys d'interiorisme al Marçsmc

Sant Jaume, 368 (N-12)
93 769 22 31 / Calella

ca.ellaconfort.com
info@ca.ellaconfort.com

Carrer Havana, 2
Tel. 93 760 09 04
SANT POL DE MAR

Peix fresc, diàriament d'Arenys

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- *Alumini en general
- *Vidres i miralls
- *Mampares de bany
- *Sotres d'alumini i PVC
- *Perles i frontons de PVC

Plaça Anselm Clavé 7
Tel i Fax 93 700 00 80
08355 Sant Pol de Mar

Grup **CATALANA
OCCIDENT**

Francesc Carreras i Torrús
Agent d'assegurances exclusiu
núm reg. C016838778730V

ASSEGUANCES

Abat Deàs, 36
08395 Sant Pol de Mar - Barcelona
Tel. 93/ 601 333
Mòbil 675 672 132
fcarreras@hotmail.es

**VIDA
VEHICLES
LLARS
COMERÇOS
PYMES
ESTALVI**

FUSTERIA I EBENISTERIA

**A
N
E
M S.C.P.**

c/ Havana, 47 08395 Sant Pol de Mar
Mòbil 610 25 31 81 -Tel. Taller 93 760 02 21
Id. Particular. 93 769 18 17

ASSEGUANCES CATALANA OCCIDENT - COSALUD - DEPSA

Missatge de Nadal

A la vida, és molt important saber valorar les coses bones que tenim.

No hi ha res que sigui sempre igual, tot canvia, per bé o per mal, dos conceptes que no tothom entén de la mateixa manera.

Situacions difícils poden tenir aspectes positius que, a la llarga, ens afavoreixen perquè ens obliguen a no ser tan exageradament consumistes i a necessitar menys coses supèrflues per ser feliços.

Amb el cor content i un somrís als llavis, serem posseïdors d'una fortuna inesgotable i perdurable si aprenem a pensar i a treballar junts i ben units, en benefici de tots.

Els esdeveniments manen però, si ens ho proposem, podem col·laborar a empitjorar-los o a fer-los molt millors!

Us desitjo que amb les vostres famílies visqueu l'esperit del Nadal ple de bons propòsits respecte l'any 2010.

Manuel Mombiela Simón
Alcalde de Sant Pol de Mar

Pessebre gegant al cor de Sant Pol

Ermita de Sant Pau

Ja arriba el Nadal, s'encén l'estrella fugaç i el petit poble de Sant Pol s'emplena de llum. Quan es farà de nit, allí on hi ha el vell pou de l'ermita, sota l'antiga volta, quedarà encesa una petita llum on es podran trobar la Verge, Sant Josep i el nen Jesús.

Així que aquest any Sant Pol tindrà el seu propi pessebre a tamany real i fet a mà, que es podrà visitar des del 20 de desembre fins el 7 de gener. La nit de Nadal (24 de desembre) per qui vulgui donar la benvinguda al nen, podrà pujar al Sant Pau fins la una de la matinada, els altres dies estarem oberts des de les 09:00h fins les 21:00h. Us hi esperem!!

Dario i Marianna

finques sauleda

Agents de la Propietat Immobiliària
Administradors de Finques

Des del 1975 treballant en la venda i el lloguer d'apartaments, pisos, cases i parcel·les. També disposem de lloguers per a la temporada d'estiu.

Carrer Nou, 29 - 08395 Sant Pol de Mar - Tel. 93 760 09 16

www.finquessauleda.com

FUSTERIA GARBÍ S.L.

Aleix Lluveras

Tel. 93 762 47 63 - 616 036 417

Fax 760 08 95

Castellar-Roca Instal·ladors, S.L.

AIGUA · GAS · ELECTRICITAT · CALEFACCIÓ · CLIMATITZACIÓ

MELCIOR CASTELLAR SOLER

C/ Verge de la Mare, 24
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)
E-mail: mcastellar@castellarroca.com
Tel. 93 760 06 75 - Fax 93 760 45 14
OFICINA I CORREU: C/ Dr. Riera Yaguet, 25 baixos

L'OFICINA D'INSTAL·LADORS CASTELLAR
ÉS UN CENTRE D'ACTIVITAT DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA.

amanides,
embotits, patés,
coques calentes,
formatges, vins,
caves i fondue
de xocolata.

Carrer de la Ribera, 10 Telèfon 93 760 20 70
08395 Sant Pol de Mar
www.restaurantiacasa.com

BUFET COLOMÉ & ASSOCIATS

CÈSAR NAVARRO COLOMÉ

ADVOCAT

C/ JACINT VERDAGUER, 2 - 08395 SANT POL DE MAR (BCN)

TEL/FAX 93 760 21 32 TM 635 58 82 56

*opinió

Activitats de l'Esplai

La junta de l'Esplai de Sant Pol de Mar

En primer lloc, volem agrair molt cordialment, al Nou Santpolenc "ENS" per haver-nos concedit una pàgina per poder col·laborar amb tots vosaltres.

En Jordi Martorell, com a president de l'"ASSOCIACIÓ DE L'ESPLAI DE SANT POL DE MAR" i la junta que presideix, volen notificar-vos que, a partir d'ara, mitjançant aquesta revista, us informaran de tot allò que passi a l'esplai.

Benvolguts lectors i socis:

A partir d'ara, podrem estar en contacte amb tots vosaltres, per assabentar-vos de tot allò que fa l'esplai, per tal d'enriquir més si cap la vida dels nostres socis.

En l'actualitat a l'esplai tenim com a activitats:

Cursets d'informàtica amb tres nivells,
A més de cursos específics de Fotografia Digital, Power Point etc ...

Gimnàstica, dos cops per setmana, matí i tarda

Country, tots els dilluns

Relaxació, els dimarts

Taller de lectura, els dimecres

Puntes al coixí, dilluns, dimarts i divendres.

Campionats de dominó i de petanca.

També fem excursions, aquest any, en el mes d'abril, hem anat a Montserrat i el mes de maig, hem fet un viatge d'una setmana a Galícia, ja que aquest any es el Jacobeo, "Año Santo Compostelo".

Puntualment tenim xerrades, i cine-fòrum per part de la "Fundació la Caixa".

També assistim com a convidats de la Caixa, a conferències, al magnífic auditori que té a Caixa Fòrum de Barcelona.

A l'esplai, disposem també d'una bústia, a través de la qual podeu exposar els vostres suggeriments o qüestions que cregueu poden ajudar-nos en el nostre funcionament, a favor dels socis, fent constar sempre, el vostre nom, cognoms i número de soci.

Les vostres opinions i suggeriments, (si vosaltres ho voleu) seran publicats en El Nou Santpolenc "ENS".

ASSOCIACIÓ DE L'ESPLAI DE SANT POL DE MAR
C/ Nou, 36
Telèfon: 93 760 02 06
esplaisantpol@gmail.com
<http://esplai.santpol.cat>
08395 SANT POL DE MAR

Herbes

PRODUCTES NATURALS I BIOLÒGICS

C/ Consolat de Mar, 53
08395 - Sant Pol de Mar
T. 93 760 20 85

C/ Roig i Jalpi, 2
08397 - Pineda de Mar
T. 93 762 37 50

Av. Mediterrani, 37
08397 - Pineda de Mar - Poblenou
T. 93 766 27 35

info@herbesmaresme.com
www.herbesmaresme.com

òptica st. pol

ÒPTICA-OPTOMETRISTA COL·LEGIADA NÚM. 13.497
plaça estació, 2 08395 sant pol de mar
tel 93 760 45 46 fax 93 760 45 46

Gemma Colomer Munrabà

PODÒLOGA

Col. n.ºm. 954

Tel. 93 760 34 40

(hores convingudes)

c/ Roger de Flor, 13
08395 Sant Pol de Mar (Ben)

FUSTERIA-EBENISTERIA

Josep M.ª Puigvert

C/ Bonavista nº29
(08395) Sant Pol de Mar

Tel. i Fax (93) 760 02 57
Mòbil 647 535 000

Verge de Montserrat, 30-34 B
08395 SANI POL DE MAR (Barcelona) Tel/Fax 93 760 01 34

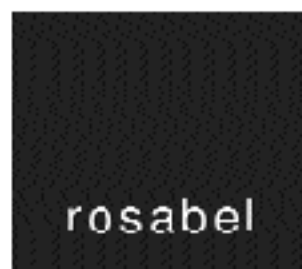
PINTURA I DECORACIÓ

PINTURA I DECORACIÓ

Joan Vives Carreras

C/ Roger de Flor, 21 2on 1a - A
Tel. 93 760 23 56 / 686 720 868

Sant Pol de Mar

Pujada St. Pau, 1
T. 937 601 416

08395 Sant Pol de Mar

*opinió

Carme Karr

David Pagès i Cassú, Activista cultural i escriptor

Fa pocs mesos es presentà a Girona la biografia de Carme Karr, escrita per un dels seus néts: l'historiador Josep M. Ainaud de Lasarte, que ha comptat amb la col·laboració de la periodista Mònica Pagès. El volum forma part de la col·lecció "Gent Nostra", de l'Editorial Infiesta.

Carme Karr (1865-1943) fou una persona extraordinària que, dins del moviment modernista, tingué un paper molt principal. És conegut el seu compromís amb tots els aspectes de la vida ciutadana. Destacà com a escriptora, periodista, publicista, compositora... i feminista.

Com afirma Ainaud: "Tota l'activitat de Carme Karr es basava en la idea cultural i moral de la dona. Això és el que actualment coneixem com a feminisme, però en el seu cas era una actitud de caire moral. Quan escrivia teatre, novel·la o feia una conferència, el tema i la intenció eren els mateixos: que la dona tingués les mateixes oportunitats que l'home, sobretot en el món cultural".

El seu treball fou incessant i fructífer: esdevingué la primera dona a fer una conferència a l'Ateneu Barcelonès (1910); dirigí la revista Feminal (1907-1917), les pàgines de la qual donaven aixopluc a les artistes de l'època; impulsà i presidí el Comitè Femení Pacifista de Catalunya (1915); formà part de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana (1921); escrigué assaig, novel·la, narrativa infantil i juvenil, teatre, crítica literària... I, duta per les seves inquietuds, compongué obres musicals.

Carme Karr, de mare italiana i de pare francès amb arrels alemanyes, nasqué a Barcelona. El seu pare, enginyer metal·lúrgic, s'hi havia instal·lat amb motiu de la participació en l'aixecament del monument a Colom. Es casà amb Josep M. de Lasarte i tingué quatre fills. El temps ha atorgat els qualificatius d'influents i de perdurables a la seva obra, la qual cosa ens serveix, també, per a posar-la com a exemple de com una persona de procedència forana es pot integrar a la vida i a la cultura d'un altre país, en aquest cas el nostre.

Gràcies a aquesta biografia, ara sí que tenim una visió completa de les facetes, moltes i diverses, que conreà. La publicació d'aquest llibre és una bona notícia. També, perquè juntament amb la celebració de l'Any Joan Maragall i la consagració del temple de la Sagrada Família pel Papa Benet XVI tornem a fixar la nostra mirada en el Modernisme i en la grandiosa tasca dels seus homes i dones per modernitzar el país i per situar-lo, sense perdre la identitat catalana, a nivell europeu.

‘Quan escrivia teatre, novel·la o feia una conferència, el tema i la intenció eren els mateixos: que la dona tingués les mateixes oportunitats que l'home, sobretot en el món cultural’

El nostre carrer nou (continuació)

Lluís Cabruja Garriga

En l'ENS núm. 52 vam publicar l'entrevista amb en Joaquim Serra, en pau descansi, en la qual ens va explicar tot el que ell recordava dels noms i motius de les cases del carrer Nou, però per raons d'espai només se'n va publicar la banda dreta.

En aquest número es completa aquella entrevista i s'amplia a través del record que en tenen alguns veïns que hem consultat. El nostre objectiu és contribuir modestament a no perdre la memòria d'alguns noms o motius de la nostra vila pels quals eren coneguts els seus estadants, encara que avui amb prou feines s'usin, per mor de malentesos o tímidesa, com si ja no ens sentíssim cofois d'aquest passat nostre i també recordar si hi havia abans alguna botiga, fabriqueta o taller que encara recorden els seus veïns i molta gent del poble.

Fem una mica de memòria històrica, ja que aquesta és innocent, no fa mal a ningú ni crea suspicàcies d'un passat cruent.

Número carrer: 1

On avui hi ha la 'Carnisseria ca l'Aleix', molt abans i en la memòria dels consultats se'n deia ca la Maria Mas o ca l'Aranyó, pel seu marit. Maria Mas era tia de la mare d'en Joan Mas.

Número: 3

Can Tarano, abans fonda i avui restaurant de Jordi Martorell. El sobrenom li ve perquè el seu pare es deia Victoriano i per derivació popular se n'ha dit i se'n diu can Tarano.

Número: 5

Al costat de can Tarano hi havia can Joan Delmé, una antiga casa d'estiuejants o 'veranejants', o de la 'colònia', com se'n deien abans.

Número: 7

El garatge de can Rusalleda era ca l'Enric Puig. Ell

i la seva esposa Maria tenien una neboda, la Núria que es casà amb Ramon Rusalleda i que són els pares de Carme Rusalleda.

Número: 9

On fins fa poc hi havia una perfumeria, abans era cal Matapeix. Aquí sí que és un sobrenom perquè en Sisco Puig era un gran pescador i d'aquí li va venir en Matapeix.

Número: 11

Avui és casa particular. Abans hi havia la farmàcia i can Juncosa. Eren dues cases.

Número: 13

Avui és una botiga de roba infantil: 'Menuts'. Abans fou ca l'Aleixet que tenia el jardí al davant.

Número: 15

Avui casa de pisos. Abans era ca la Maria i Leonor Roure. Als baixos botiga.

Número: 17

Avui és 'Finques Pi'. Abans ca la Secundina i després 'Bar Montserrat'

Número: 19

Avui 'Can 60. Informàtica'. Abans can Peral, una cansaladeria famosa pels seus embotits i en uns ventalls s'hi feia publicitat que deia 'tocino fresco todos los sábados'.

Número: 21

Avui casa particular. Abans la carnisseria de can Balam, avi-oncle dels germans Balam.

Número: 23

Avui bar Pluton. Abans can 'Juanillo'. Fusteria i més abans fou caserna del carrabiners.

Número: 25

Avui casa de pisos. A la planta botiga de roba

‘El nostre objectiu és contribuir modestament a no perdre la memòria d'alguns noms o motius de la nostra vila’

'O'clock'.

Abans ca la 'Francisqueta' de l'era, o d'en Pere de l'era perquè havia sigut mossò de l'era que hi havia hagut al carrer Consolat de Mar.

Número: 27

Avui sabateria, però abans era can Bachs i més abans una casa de terrassans.

Número: 29

Avui 'Finques Sauleda'. Abans era la casa de les noies Roure o de can Barra: Dolores, el soldat, la Carmen, el sergent i la Maria, el tinent.

Número: 31

Avui és casa particular. Abans can Balada, que era un motiu. D'aquesta casa prové Francesc Tarridas, que fou alcalde de la vila i parent del famós compositor Josep Maria Tarridas.

Número: 33

Avui pastisseria Sauleda. Abans cal llauner, perquè Antonet Coll ho era i hi vivia.

Números: 35 i 37

Avui el Banc Santander. Abans va ser la fàbrica de gèneres de punt de can Serra, dels germans Ramon i Joan Serra, pare d'en Joaquim Serra. Motiu: can Calçó. Avui casa de pisos on viuen les filles Serra.

Número: 39 i 41

Avui casa nova de pisos. Abans ca la Rosalia, àvia de Jaume Pera. A la planta la recent estrenada botiga de can Pera. Molt abans hi havia hagut la primera farmàcia de la vila, primer d'en Gombau i després de ca l'Enric Gras. I després encara can Talamàs o can pomes.

Número: 43

Avui casa particular. Abans era can Furest, on vivia Pepita Furest de Bellsolà, casada amb Antonet Coll, el llauner.

Número: 45

Avui botiga on es venen sobretot pollastres a l'ast i

conills.

Abans era ca l'Andreu, el ferrer. Motiu Garrafa.

Número: 47 i 49

Avui el bar ca l'Hugas, motiu d'en Raül quan era infant. Abans eren dues cases: ca la Rita i cal Xato. Avui casa de pisos. A la planta de la primera casa hi ha avui la botiga de roba 'Crea ambients'.

Número: 51

Can Benito Fis, on hi havia una fabriqueta de gènere de punt de Benet Martorell, pare d'en Frederic Martorell. Avui 'Finques Garbí Pol'.

Número: 53

Avui pisos de can Bachs. Abans ca la Pauleta o can 'paperina', una botigueta on venien de tot i força.

Número: 55

Avui magatzem d'en Pera. Abans can Baià, de 'veranejants' o de 'senyors' amb l'hort al davant, com era costum, on avui hi ha 'La Selva'.

Número: 57

Abans ca la Mas, botiga de queviures, olives, bacallà, etc. Avui can Joan Mas, nét d'en Mià (Damià) dels bous.

Aquest record del nostre carrer Nou s'ha pogut descriure gràcies a en Joaquim Serra i amb l'aguda memòria i col·laboració de Conxita Morató i Manel Roig, Joan Mas, els Martorell i Anita, Jaume Pera, i també d'en Martí Tarridas, de can Lep del cau.

Moltes gràcies a tots.

Fotografies: **Pito Estol**

Parc de Can Villar: t'estimem

No a l'execució del projecte que et treu tot l'encant.

El Parc de Can Villar és una de les joies que té el nostre poble i tots el volem preservar.

En la present carta volem exposar les nostres raons per qüestionar la remodelació del Parc del Litoral que s'està duent a terme.

Pavimentació

Es volen pavimentar els camins del parc, que són de sorra. Els camins de sauló són un tret característic del parc i és trist que es vulguin tapar amb pavimentació artificial. Els nostres arguments són:

1. Un parc per a tots

La funció principal del parc del Litoral és la de ser un lloc d'esbarjo per a gent de totes les edats, i si es posa un paviment uniforme convertim el parc del Litoral en un lloc per passejar bàsicament per a adults, exclouent el gaudi infantil entre els usos del parc.

Als nens els agrada jugar terrejant, i és dels únics llocs que queden a Sant Pol per poder-ho fer.

2. Preservació del territori.

El sauló és l'element propi del territori i volem preservar el poc que queda dins del nostre municipi. Recordem que Blanes, per exemple, ha mantingut de sauló la seva principal rambla urbana, el Passeig de Dintre, com un tret identitari i estètic de primer ordre. Passa el mateix amb el Passeig de Mar de Calella.

Preservació del sauló per raons històriques:

El camí que passa davant de Can Villar era l'antiga carretera o camí ral, i deu ser un dels pocs trams del Maresme, si no l'únic, que es conserva de terra. Pensant en una futura restauració de Can Villar com a equipament cultural, seria més lògic mantenir tot el camí com era antigament per fer més comprensible el context de la masia, i no pas fer-hi actuacions en trams puntuals on es substitueix el sauló per altres paviments.

Preservació del sauló per raons paisatgístiques:

El Parc de Can Villar era l'horta de la masia i és un dels pocs espais naturals que ens queden. Qualsevol intervenció urbanística (llums, paviments, etc.) ens aparta de la concepció d'espai natural. Els diners del pla Zapatero més aviat s'haurien d'invertir en la recuperació natural de l'espai de l'aparcament, tot reintegrant-lo al parc.

3. Normativa

Pavimentar els camins és un incompliment d'El Pla Especial del Parc Litoral, norma urbanística vigent, que en el punt 2.6 diu: "[La xarxa de circulació peatonal] es compondrà de camins peatonals integrats en els ambients ajardinats o de bosc, amb tractament, en la mesura que sigui possible, a base d'elements naturals que no els confereixin caràcter urbà".

El projecte tampoc contempla l'actuació prevista en el pla estratègic de l'ajuntament aprovat al desembre del 2005.

4. Economia i sostenibilitat.

El sauló té un drenatge natural que el fa més net i sostenible que qualsevol altre material. Només cal que com a manteniment es vagin anivellant periòdicament els esvorancs que surten pel fet de ser un paviment natural i viu.

Qualsevol altre material, per molt ecològic i sostenible que sigui, tindrà un cost d'implantació i requerirà un manteniment per garantir el seu bon estat.

Il·luminació

La il·luminació excessiva a la zona del parc crearà una contaminació lumínica a la nit, que farà del tot impossible passejar tot contemplant el cel en una de les poques zones de Sant Pol que queda per fer-ho.

Suposarà una despesa energètica desmesurada

Si aquesta actuació es fa en nom de la seguretat, preguntem: voleu dir que la seguretat millorarà pel fet d'augmentar desmesuradament la lluminositat del Parc a la nit? Es deixarà de delinquir pel fet que hi hagi llums en una zona apartada? Esteu segurs que només es cometen actes delictius a les fosques?

No seria millor pensar en una il·luminació nocturna que busqui l'equilibri entre el poder gaudir de la nit i la il·luminació justa per a la seguretat?

Sistemes de reg i manteniment

Actualment no és estrany trobar-se basses a la gespa del parc per l'efecte de fuites en la xarxa d'aigua, i tothom pot veure que el funcionament del reg és deficient, per les grans clapes de gespa seca que hi ha de vegades a l'estiu. En el projecte no es veu enlloc que hi hagi prevista una renovació del reg, que és un dels problemes més grans que té actualment el parc.

Rases arran dels arbres

S'han fet rases profundes arran mateix del tronc dels arbres més petits i a menys de tres metres dels arbres exemplars. Creiem que aquestes pràctiques són, com a mínim, temeràries, i posen en perill el poc patrimoni d'arbrat públic ben conservat que tenim al poble.

S'instal·laran tot de fanals al passeig dels plataners però el projecte no preveu refer cap arbre dels que han anat desapareixent.

I per concloure aquesta carta direm que és lamentable que el nostre poble perdi oportunitats com aquesta, com ha passat en alguns municipis de l'Estat amb la gestió dels Fons Estatals d'Inversió Local. En d'altres pobles i ciutats, en canvi, es pot veure com han sabut aprofitar aquests diners en projectes útils i necessaris, ja fos invertint en un gran projecte o repartint-ho en obres més petites.

Per posar només un exemple ben proper i evident: la rampa del pas subterrani per anar a l'escola, que cada dia utilitzaven molts nens i nenes, està tancada des de fa mesos per unes esquerdes, i els escolars han de passar pel mateix lloc on passen els cotxes. No és aquesta una inversió en seguretat infinitament més profitosa?

Escrivim aquesta carta perquè creiem fermament que és una obligació ciutadana el fet de fer arribar la nostra opinió respecte als projectes i les pràctiques que porta a terme el consistori, i així treballar tots junts a favor del nostre poble.

Per tots aquests motius les entitats sotasignants demanem que es rectifiqui l'execució d'aquest projecte.

**Cau el nus
Les formigues**

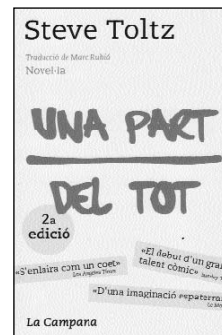
**A tot drap
Amics de les arts**

*llibres

Ressenya / Una part del tot

Títol: **Una part del tot**
Autor: Steve Toltz
Editorial: La campana
PVP: 28.00

c/ Bruguera, 78
08370 Calella
Tel/Fax 93 769 52 08
el.faristol@gmail.com

Una part del tot és la primera i esperem que no sigui l'última novel·la de l'australià Steve Toltz. Amb quasi vuit-centes pàgines d'extensió aquesta novel·la de difícil classificació per la seva originalitat i sobretot per la seva gran dosi d'imaginació, enganxa el lector de bon començament per la manera com està escrita però sobretot per la gran dosi d'humor i per un argument que fuig de tot el que, com a mínim jo, havia llegit fins ara. Es tracta de la narració de la història d'una particular família de "desarrelats" de la societat.

La història de l'home més estimat d'Austràlia malgrat ser un delinqüent, en Terry Dean, i la història de l'home més odiat d'Austràlia, la del seu germà, en Martin Dean, odiat només per voler bé a la resta del món. Tot vist des del punt de vista del fill d'en Martin, en Jasper, potser el més "normal" de tota aquesta família. Aquesta és la primera contradicció del llibre: per què un delinqüent es converteix en un heroi i per què el seu germà, sempre a l'ombra d'en Terry, és odiat tant i tant per tots els australians? Només llegint el llibre sabreu el perquè, només llegint la història i les aventures i desventures d'aquests dos personatges, i mai millor dit, entendreu el perquè.

En Terry Dean és un nen traumatitzat, de petit l'han fet dormir al llarg de quatre anys al costat d'en Martin, que pateix una malaltia i que queda en coma. Al cap de quatre anys es desperta... "i no fa com aquell cas d'un bon home que explicant un acudit es va quedar en coma i, quan es va despertar al cap de 42 anys, en va explicar el final... "Aquest és el tipus d'humor que gasta Toltz contínuament, un humor negre, bèstia, que arrenca somriures al llarg de la lectura.

En Terry Dean, doncs, és un nen que ja no s'adapta a l'escola, diuen que marcat per la història del germà, i que s'ajunta amb uns quants "pre-delinquents" com ell però no en tenen prou amb quatre malifetes i visiten el delinqüent més dolent de la presó del seu poble, en Harry, que els donarà consells de com ser uns bons delinqüents. "Normal" no seria la paraula adequada per classificar aquesta actitud com tampoc ho és que en Terry Dean aconsegueixi ser un símbol nacional a base de matar gent involucrada en el món de l'esport que no juga net. Això el converteix en heroi, aconsegueix que el món de la corrupció d'on ell en forma part, desaparegui del món de l'esport... una mica contradictori no us sembla? El seu germà, un filòsof atrapat en les seves idees, viu d'això... de les idees que té i lligat tota la vida a ser l'ombra d'un delinqüent famós, unes idees que apunta contínuament en unes llibretes perquè no li marxin del cap.

Aquí en teniu uns exemples:

"Educació antidroga: fer que els escolars passin una setmana vivint amb un ionqui en una casa ocupa ben tronada. El nen veurà com el ionqui es punxa, vomita, roba a la seva pròpia família, queda nafrat pertot arreu i finalment la dinya d'una sobredosi. El nen escriurà una redacció de cinc-centes paraules i la llegirà a l'enterrament del ionqui, cosa que formarà part de les sortides diàries de l'escola. Cada vegada que mori un ionqui, la classe ha d'anar a l'enterrament, fins que l'associació entre heroïna i mort quedi gravada a l'inconscient dels nens.

o bé aquesta

"Basant-se en les emissions de diòxid de carboni del cotxe, l'ús de l'aigua, els esprais i els materials no reciclables, calcular l'impacte que cada individu, amb noms i cognoms, fa sobre el medi ambient i condemnar-lo a invertir l'equivalent en hores o diners a reparar el mal"

Originals, no? Doncs si voleu saber més coses sobre les idees d'en Martin Dean i les matances del seu germà Terry Dean, creador també de la cooperativa democràtica del crim, no dubteu ni un segon a llegir un

Entrevista al fotògraf **Josep Gol** amb motiu de la seva darrera exposició al Museu de Sant Pol.

'Mai he anat a la captura de les imatges, sinó que sempre he preferit l'instant trobat'

No és la primera vegada que el fotògraf Josep Gol exposa al Museu de Sant Pol. Alguns dels seus projectes, com 'Art Atzar' (1992) i 'Subsòl' (2000) precedeixen l'actual mostra. Tanmateix, aquesta vegada, l'artista ens ofereix una retrospectiva de la seva obra. Una selecció del seu arxiu fotogràfic on repassa visualment la dècada entre els anys 1975 i 1985. Aquest Nadal, a Sant Pol tenim una cita ineludible amb el món de l'art. Hem volgut parlar-ne amb l'autor.

Una entrevista de Daniel Solano / Fotografia portada: Pito Estol

Josep Gol

Nascut el 1953 a Barcelona, estudia Filosofia i Pedagogia. Del 1973 al 1977 fa d'ajudant del fotògraf Francesc Català-Roca. Fins al 1980 exerceix de periodista gràfic per a diversos diaris. Després entra a treballar a "Cambio 16", fins que el 1985 decideix dedicar-se a la fotografia d'espectacles, on destaquen els seus treballs per a Comediants i La Fura dels Baus.

Alterna els àmbits de la fotografia creativa, la premsa, la docència i altres feines institucionals, a més d'organitzar actes culturals. Del 90 al 92 és director coordinador de l'Espai Fotogràfic Francesc Català-Roca. Del 1987 al 1992 és president de l'Associació de Fotògrafs de Premsa a Catalunya. Fa diverses exposicions individuals i col·lectives, també és membre del Col·legi de Periodistes de Barcelona i, des del 1996, fotògraf de la Fundació La Caixa.

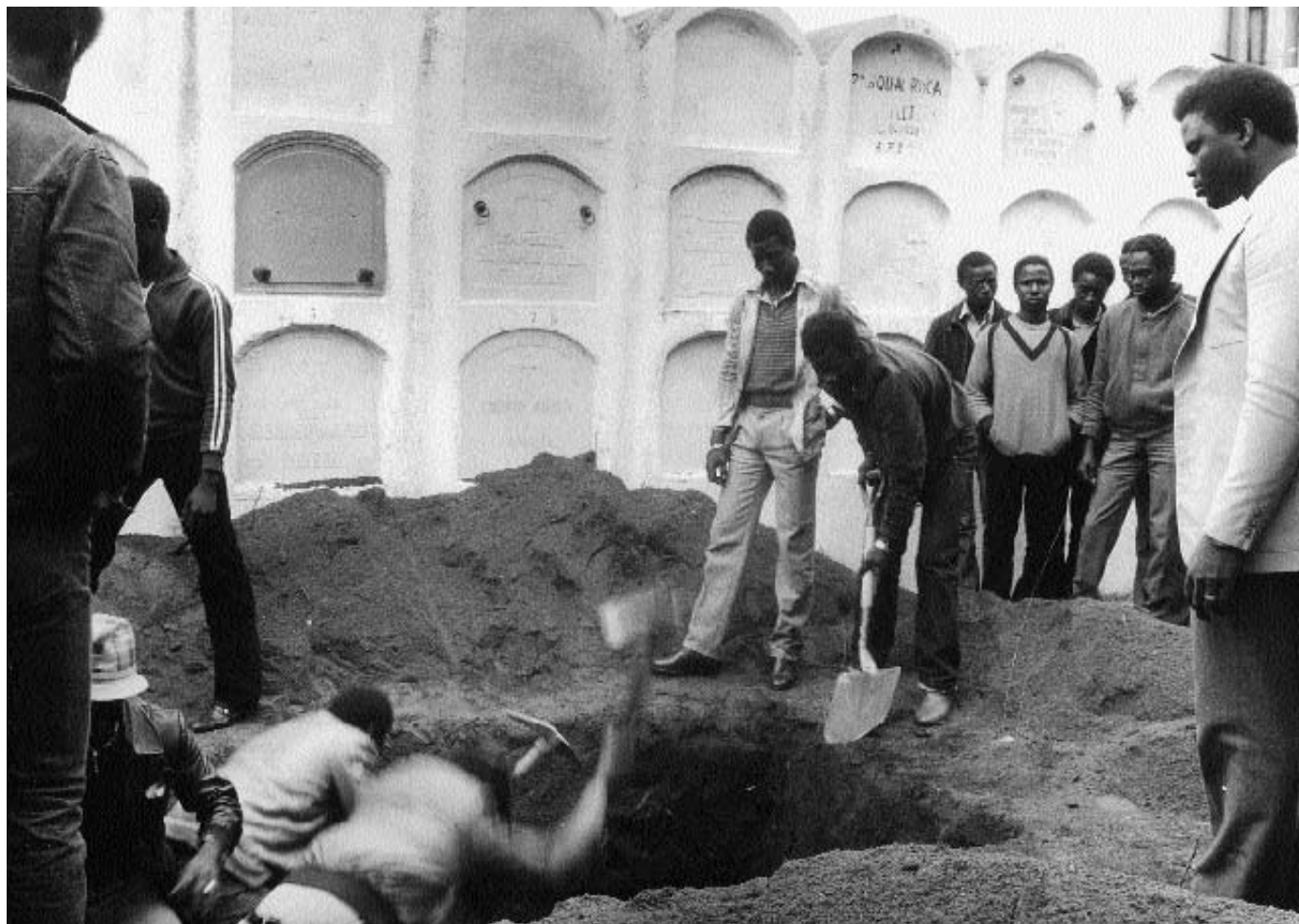
Josep Gol viu a Sant Pol de Mar des del 1980, i des d'aleshores ha estat molt implicat en la vida cultural del poble. És realitzador fotogràfic habitual de Perejaume i també ha col·laborat en la revista "El Nou Santpolenc". Josep Gol ja ha exposat en altres ocasions a Sant Pol: el 1982 al Centre Cultural i d'Esbarjo amb "Festes de la vila" i al Museu el 1992 amb l'exposició "Art Atzar".

Josep Gol presentant una exposició seva a Barcelona l'any 1985.

Jordi Pujol en el mercat de San Antoni per les eleccions de 1980.

Enterrament del primer immigrant negre al cementiri de Sant Pol de Mar l'any 1982./ Josep Gol

Gol, com et vas decidir a presentar una retrospectiva?

En Perejaume i en Joan Puigdefàbregas (president del Museu de Sant Pol) em van animar a fer una retrospectiva pel Museu. Una cosa així com una exposició antològica que fes un repàs al meu treball dels darrers anys. I en un principi vàrem jugar amb aquesta idea, però quan ens ho vàrem mirar amb en Manel Guerrero, comissari de l'Ars Santa Mònica, ens varem adonar que el volum d'imatges a exposar era massa gran. Hagués sortit una macro-exposició. Llavors, com que calia definir, vaig decidir plantejar una mini-antològica, que abastés la feina feta durant una dècada concreta de la meua vida, del 1975 al 1985.

I per què vas escollir aquest període de temps?

Perquè va ser una època d'una gran intensitat de treball amb premsa i em va semblar interessant compartir-ho. És un període prou extens i les fotografies són la

descripció d'una època, dels seus personatges, de fets que van produir-se. Aquest és el fil que uneix totes les imatges escollides.

Com definiries el teu estil de treball?

Jo penso que faig poesia fotogràfica. Fotopoesia, per dir-ho d'alguna manera. Fotografia amb un substrat d'abstracció. Quan mires, guardes. I després reflexiones sobre el que guardes. Mai he anat a la caça de les imatges, sinó que sempre he preferit l'instant trobat.

El teu arxiu fotogràfic, entre d'altres coses, retrata gran part de la vida del Sant Pol dels darrers anys.

Sí. Però durant la meua vida he anat comprovant que les meves fronteres estan en qualsevol lloc. De fet, mai he tingut fronteres i aquest nomadisme queda reflectit a l'arxiu, on s'hi troben fotografies de molts llocs. Malgrat que porto trenta anys establert a Sant Pol i aquest és el lloc on he situat el meu taller de

'Vaig decidir plantejar una mini-antològica, que abastés la feina feta durant una dècada concreta de la meua vida, del 1975 al 1985'

1984. Concessió dels jocs olímpics a Barcelona. Foto realitzada al mercat de la Boqueria.

treball, en realitat sóc una persona que va i ve.

Quantes fotografies tens al teu arxiu?

Prop de mig milió.

Són moltes.

Sí. Per això he hagut de definir només una dècada en aquesta exposició.

Hi ha alguna de les fotografies que exposes que sigui emblemàtica per a tu?

Sí, és clar. A la meua edat comences a tenir delicadeses amb les imatges. Per exemple, hi ha una fotografia de finals dels 70 que m'agrada molt. És la imatge d'un nen que porta a la mà unes cintes de Nadal i un pa. El vaig fotografiar mentre estava recolzat en una paret senzilla d'una zona molt humil de Cornellà. Em va impactar la seva mirada perduda. Com si preguntés a la càmera: i ara que serà de mi?

Darrerament, la teua carrera ha anat lligada a artistes de Sant Pol, com ara en Perejaume. Has fet alguna col·laboració més en aquest sentit?

Actualment, amb en Perejaume treballo més com arxiu. En aquests moments no tinc un contacte creatiu amb cap artista concret. Faig els meus propis projectes. Amb en Ricard Ibernó de Tinta Invisible sempre fem coses, però són projectes puntuals. De moment, el meu projecte creatiu ha estat aquesta exposició al Museu de Sant Pol.

El noi porta la cinta de Nadal al cap com si fos un reietó i a la mà un tros de pa; es una metàfora sobre els reis mags dels pobres.

'Mai he tingut fronteres i aquest nomadisme queda reflectit a l'arxiu, s'hi troben fotografies de molts llocs.

Malgrat que porto trenta anys establert a Sant Pol i aquest és el lloc on he situat el meu taller de treball, en realitat sóc una persona que va i ve.'

La Barca Nova

Aquest estiu Sant Pol ha gaudit d'una oferta cultural singular amb l'estrena de l'obra de teatre 'La Barca Nova', que l'escriptor Ignasi Iglésias va concebre durant la seva estada a Sant Pol de Mar, inspirat pels mariners de la nostra vila.

Dirigida per Josep Mestres i portada a escena per l'Elenc Teatral del Centre Cultural, la representació ha estat tot un èxit.

‘A La Barca Nova, la gent de Sant Pol va representar els seus avantpassats’

A mida que passa el temps, els santpolencs comencem a entendre que l'estrena de ‘La Barca Nova’ ha estat un punt d'inflexió extraordinari en l'història cultural de la vila i, sens dubte, de tot l'Alt Maresme. La Barca Nova ha sabut bastir lligams entre la ficció teatral i els referents mitològics mariners dels nostres avantpassats, i això la converteix en molt més que una obra de teatre. Hem volgut parlar de tot plegat amb en Josep Mestres.

Com es va iniciar un projecte tan singular com La Barca Nova?

Escenificar La Barca Nova de l'Ignasi Iglésias era un projecte que tenia en ment des de feia molt de temps però que mantenia en reserva. És un text molt interessant, per la seva qualitat teatral i pel testimoni històric que significa per a la nostra vila. Però no va ser fins que l'Eliseu Carbonell va presentar el seu llibre sobre l'Esther de Cal Negre i sobre la vida de les dones dels mariners de Sant Pol que no vaig començar a plantejar-me la possibilitat de fer alguna cosa amb el text teatral.

Va ser una coincidència...

Hi va haver un munt de coincidències extraordinàries. L'Esther de Cal Negre és néta de l'avi Negre, qui, amb tota probabilitat, va inspirar el personatge principal

de l'obra que l'Ignasi Iglésias va escriure sobre els mariners de Sant Pol. A més, en els darrers anys la platja de l'estació havia recuperat les seves barques, gràcies a la feina dels membres de l'entitat 'A tot drap' per restaurar-les.

Per tant, s'estava produint moviment evident de recuperació de la nostra mitologia marinera, de la memòria històrica de Sant Pol. I en aquest sentit, la presentació pel 25è aniversari dels geganters del nou capgròs, que representa l'avi de Cal Negre, acabava de consolidar tot aquest procés. Calia aprofitar totes aquestes connexions.

Vas pensar que era el moment idoni per La Barca Nova.

Sí, és clar. Ho vaig parlar amb l'Eliseu Carbonell i vam coincidir en que podia ser un projecte interessant. Per tant, em vaig posar mans a l'obra.

Fotografies: Pito Estol

Vas recuperar el text de l'Ignasi Iglésias.

Bé, vaig decidir treballar a partir de l'adaptació que s'havia fet pel Teatre Nacional, encara que potser amb aquesta decisió varem sacrificar certs aspectes interessants del text original. Però el que sí quedava clar és que aquesta obra havia de tenir un tractament molt especial.

L'autor l'havia escrita a Sant Pol, inspirat per la seva gent. Tenim el mar, la gent, el poble, les barques. Vaig pensar que el més lògic era que l'obra fos representada a la platja. Però com?

Amb un escenari a l'exterior?

Sí, però els dos primers trams de l'obra transcorren a l'interior d'una casa, mentre que l'últim acte és el que es desenvolupa a la platja. Per tant, calia un escenari

especial, tancat a l'inici, com una gran carpa, i que s'obris a l'exterior just a l'últim acte. Això és el que vaig pensar al principi. Però quan varem fer comptes, ens varem adonar que un projecte així requeria massa pressupost i que, per tant, era inviable de moment.

I llavors?

Doncs li ho vaig comentar a en Perejaume, que em va aconsellar optar per una opció més pragmàtica, com per exemple realitzar els dos primers actes al Centre Cultural i el tercer, escenificar-lo a la platja. I crec que va ser una gran idea, perquè el Centre és ben a prop de la platja i el canvi d'escenari era perfectament possible.

Que el Centre Cultural fos prop del mar, és una altra coincidència.

‘Tenim el mar, la gent, el poble, les barques. Vaig pensar que el més lògic era que l'obra fos representada a la platja. Però com?’

Sí. En tot aquest procés de gestació de La Barca Nova les coses s'han anat encadenant com per art de màgia. Tot ha acabat encaixant per si sol.

Llavors al final hi va haver dos escenaris.

Exacte. Els dos primers actes al Centre Cultural i el tercer acte a la platja, amb la varada de la barca com a colofó final.

Espectacular.

Sí. Però em feia una mica de por que el fet de desplaçar la gent a la platja no comportés un trencament de l'obra. I per mirar d'evitar-ho vàrem omplir la platja de figurants vestits de l'època. Els uns eren pescadors, altres dones amb nens, altres persones que passejaven, etc. De tal manera que quan l'espectador arribava a la platja ja es tornava a veure immers dintre de l'obra.

Deu n'hi do. Quants actors es va arribar a emprar?

En total, uns quaranta. Tots vestits d'època. Hi va participar i col·laborar molta gent, que desinteressadament va ajudar a fer els vestits. Vàrem comptar amb el suport de molts santpolencs als quals estem molt agraïts. A més, els companys de 'A tot drap', que s'encarregaven de la varada de la barca, van estar perfecte, malgrat que era la primera vegada que actuaven.

Imagino que actuar a la platja devia ser tot un repte.

Exacte. Imagina't quina emoció. Poder representar una obra de teatre a la platja, al lloc mateix on va estar pensada. No sabíem com sortiria. Era un repte per a tots. Per a l'escenògrafa, la Bibiana Puigdefàbregas, pels actors, que haurien d'actuar sense apuntador... Per exemple, la part tècnica del so també era molt complexa, però l'Aleix Vila i en Pere Font, la van saber resoldre de manera magistral.

Com s'ho van fer?

Es van distribuir molts micròfons en rotllana per tal de poder captar el so ambient, la veu dels actors, la

remor del mar... I també hi havia el problema de la visibilitat. Varem haver de canviar alguna escena, que en principi es desenvolupava a la sorra, perquè no haguera estat prou visible pels espectadors. A més, calia que el clima ens acompanyés, que la mar estigués en calma per tal de poder fer la varada de la barca, etc... Pensem que una barca d'aquestes no és una joguina i va costar molts esforços i diners restaurar-la. I varar una barca no és fàcil, és perillós, pot sortir malament.

I com va sortir?

Va sortir tot perfecte les quatre vegades que hi va haver representació. Va ser meravellós i crec que la gent va quedar impressionada. El clima ens va acompanyar, no va haver-hi cap problema tècnic, els actors van estar impecables i la barca va poder ser varada les quatre vegades sense cap mena de problema. Nosaltres ja teníem preparat un final sense varada, en terra ferma, perquè comptàvem que en les representacions de setembre podia haver-hi complicacions amb el clima. Però no va haver-hi cap problema.

Emocionant.

Sí, molt. La part final de l'obra, quan es produeix la varada de la barca Sant Pau, el públic es quedava en complert silenci, durant tot el procés, amb una emoció continguda, com si fos el record d'un ritual tantes vegades repetit pels nostres avantpassats, en aquella mateixa platja, amb aquelles mateixes barques. El record d'un Sant Pol que ja no hi és. I quan la barca entrava a mar, hi havia una explosió de felicitat, una barreja de sensacions extraordinària. Crec que varem aconseguir emocionar a la gent.

Com van estar els actors?

Es van compenetrar tant amb l'obra! Van estar sensacionals. És gent de Sant Pol que representava els seus avantpassats. Imagina't. Jo volia que el paper de l'avi Negre el fes en Josep Carreras. Li vaig dir: 'Si acceptes aquest paper, tirem endavant l'obra. En cas contrari no cal començar'. I va acceptar i vàrem poder comptar amb la seva experiència i talent. Però la veritat és que tota la companyia va estar excel·lent.

L'obra es va representar quatre vegades amb ple

'En Perejaume em va aconsellar optar per una opció més pragmàtica, com per exemple realitzar els dos primers actes al Centre Cultural i el tercer, escenificar-lo a la platja. I crec que va ser una gran idea'

Una Barca Nova a Sant Pol

Jordi Salvador, escenògraf i professor d'escenotècnia. Mariner per vocació.

Dilluns 13 de setembre de 2010

El Cap de Sant Pere és una corda gruixuda que amb una gassa en un dels seus extrems és llençada des de terra i un cop fixada al vaixell és tibada per un gran nombre de persones des de la sorra per avarar una barca a la sorra de la platja. A Sant Pol de Mar rep aquest nom una agrupació d'entitats (Centre Cultural, A Tot Drap, Penya Xíndries, Colla de Geganters i Regidoria de Cultura) que han fet possible tot un any d'activitats relacionades amb el passat mariner de la vila. Per tancar el cicle el Grup de Teatre del Centre Cultural ha posat en escena el drama d'Ignasi Iglésias "La barca nova".

Escrit en aquella vila a inicis del segle XX, costumista i revolucionari. L'obra posa sobre les taules un conflicte familiar que va molt més enllà. En ell es perfila una petita revolució social: la igualtat. Dues formes de veure la vida, la tradicional i jeràrquica, on els treballadors no gaudeixen de cap mena de dret, sota l'emparedament de la tradició; i la moderna, on els treballadors passen a ser persones i companys. Aquests treballadors són els pescadors d'un sardinal. Situacions d'intolerància paral·leles vistes molt més tard en el film "Terra trema" (1948) de Luchino Visconti, envers aquells que no volen respectar l'"status quo".

El treball que ha fet el director Josep Mestres és excel·lent, en una representació atípica en la qual el primer i el segon acte, unificats, són representats a l'escenari del Centre Cultural i el tercer en un espai escènic immillorable: la platja de Sant Pol (davant de la caseta del motor), amb l'imponent presència de l'"Amor" -alter ego del sardinal Sant Pau - franquejada de dos llaüts aparellats amb vela llatina. Bon ritme i força expressiva de la quinzena d'interprets principals. Amb interpretacions molt

destacables com la de Josep Carreras (Avi Negre), Neus Borrell (Nena), Toni Escandell (Marcel·lí) o en Francesc León (Xalona). Sense desmerèixer la passió en la interpretació de la resta de l'elenc. El drama té els moments més suculents al final del segon acte i en el moment de la varada de la barca.

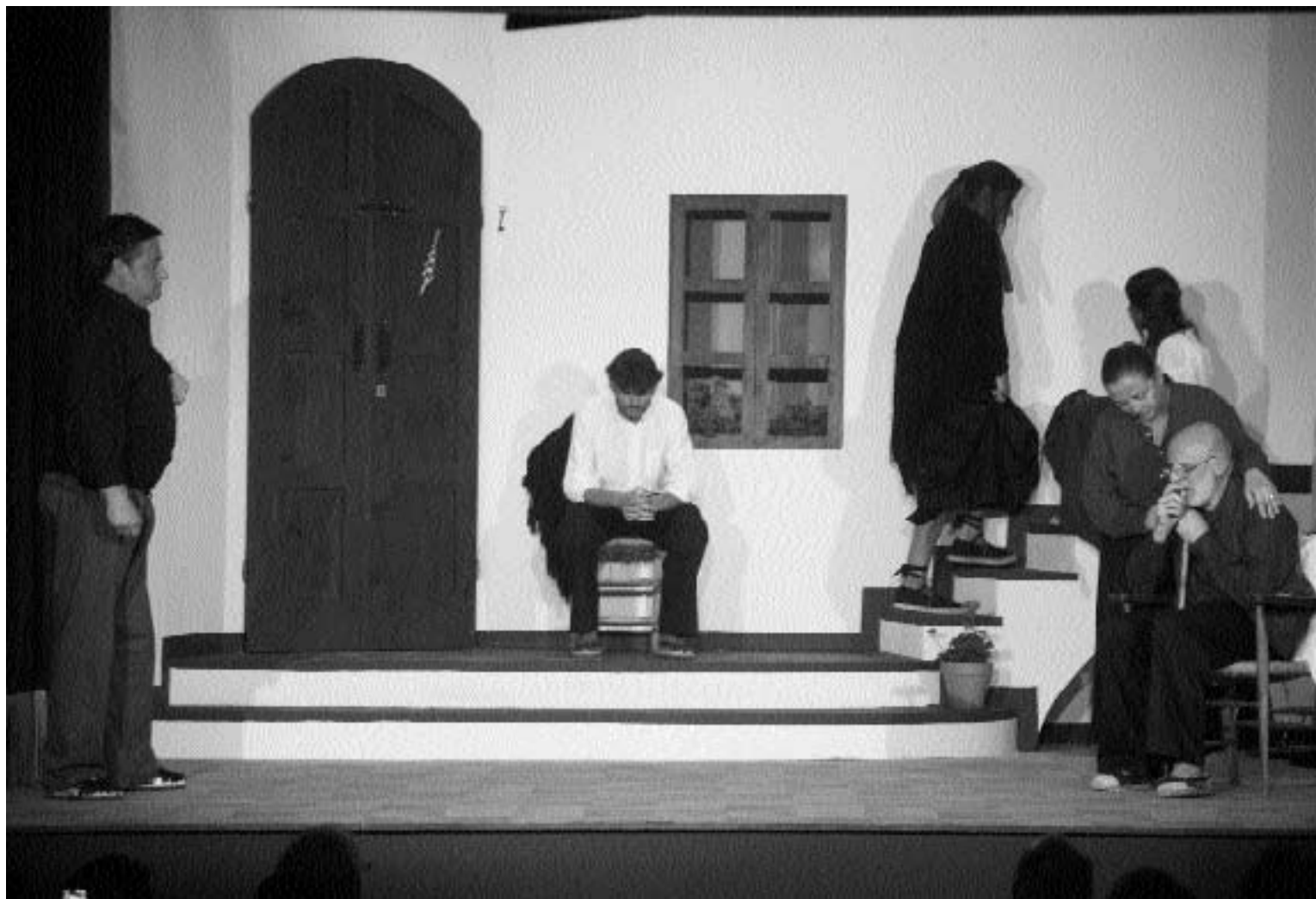
Moments de tensió dramàtica, d'explosió, que fan que l'espectador s'incorpori a la representació des de bon començament. L'espectacle en el seu darrer acte a la platja esdevé coral amb la participació d'un bon nombre de figurants i dels palers i tripulants (reals) de la barca que protagonitza i dona nom a l'obra. Tot plegat realitzat amb una gran economia de mitjans que no el desmereix en cap moment. L'escenografia de Bibiana Puigdefàbregas dels dos primers actes és absolutament funcional i resol amb un bon coneixement de l'ofici les minses dimensions de l'escenari del Centre Cultural.

Mereix un comentari a banda el lèxic de la representació. Una clara expressió de la parla del Maresme, plena de modismes, paraules d'argot i expressions de l'àmbit mariner que en un bon treball de difusió han sabut incloure en el programa de mà. Quina raciada! (ocurrència) més bona.

Als companys de A Tot Drap, l'associació germana de Sant Pol només cal felicitar-los per la seva capacitat de treballar transversalment, aportant el que tenen -les seves barques - i fent-se mereixedors d'un fort aplaudiment pel que tot plegat significa de difusió del patrimoni marítim i d'una forma de navegació sovint oblidada.

Apa brillo! Que la vela és plegada a la colla i la barca ben estanyada. Preneu l'arjau ben fort i orseu cap a noves singladures. Bon vent!

'El treball que ha fet el director Josep Mestres és excel·lent, en una representació atípica en la qual el primer i el segon acte, unificats, són representats a l'escenari del Centre Cultural i el tercer en un espai escènic immillorable: la platja de Sant Pol'

total de públic. Us vareu arribar a imaginar un èxit com aquest?

Jo va haver-hi un moment, mentre preparàvem l'obra, que em vaig adonar que seria un èxit perquè realment s'estaven donant unes condicions molt especials. I els ho vaig dir als actors. Que la Barca Nova era una obra molt especial, que no oblidaríem mai.

De fet, hi ha gent que us ha demanat que la repetiu cada any.

Sí. Era una possibilitat. La gent ens ho va suggerir. Repetir-la cada any com si fos la Passió d'Esparreguera o alguna cosa així. Però ho varem

descartar. Tanmateix, potser d'aquí a dos anys podríem tornar a representar-la amb alguna novetat. Però de moment, ja estem preparant una altra obra.

Creieu que ara el llistó l'heu posat molt alt?

Per a nosaltres hi ha un abans i un després d'aquesta obra. És evident. Ara molta gent ens segueix i probablement vindrà a veure el nostre pròxim projecte i hauré d'estar a l'alçada i millorar el que hem fet fins ara. I és clar, quan una obra ha impactat tant com aquesta, és un repte aconseguir mantenir-se en aquesta línia. Però ara tenim forces renovades per a sorprendre tothom amb nous projectes molt interessants.

'Imagina't quina emoció. Poder representar una obra de teatre a la platja, al lloc mateix on va estar pensada. No sabíem com sortiria. Era un repte per a tots.'

*CEIP Sant Pau

Escola amb projectes

L'escola és quelcom viu i dinàmic. Any rere any es succeeixen noves idees, noves necessitats, nous objectius i nous projectes que fan possible fer front a **noves necessitats.**

Aprofundir en el coneixement del medi proper com a font d'aprenentatge, millorar la dotació tecnològica, potenciar la creativitat, promoure les conductes saludables, cercar noves formes de comunicació que millorin els coneixements i la col·laboració entre els diferents sectors de la comunitat educativa, promocionar l'estalvi energètic, recuperar espècies vegetals autòctones, innovar per mitjà del canvi metodològic... suposa dissenyar o participar en accions i programes que ho faran possible i que, amb poques paraules, us donem a conèixer a continuació:

PROJECTE D'INNOVACIÓ EN LLENGÜES ESTRANGERES

El projecte PELE (**Pla Experimental de Llengües Estrangeres**) presentat pel nostre centre ha estat seleccionat pel Departament per a ser dut a la pràctica i consolidar-ne la seva implantació. L'objectiu bàsic de la nostra proposta és la **millora de l'expressió oral en llengües estrangeres.**

PROJECTE EURONET 50/50

Projecte, amb el patrocini de la Diputació, en el qual participen **cinquanta escoles d'arreu d'Europa** que pretén la **conscienciació i l'estalvi energètic** amb la consegüent disminució de **les emissions de diòxid de carboni**. Hi participa l'alumnat de cicle superior i hi col·labora la totalitat de la comunitat educativa. Els beneficis econòmics de l'actuació se'ls reparteixen, al 50%, Ajuntament i Escola.

PLA DE CONEIXEMENT DEL MEDI PROPER

Pretén, des de fa cursos, aprofitar el medi proper com a font d'aprenentatge.

ESCOLA VERDA

El centre ha renovat el distintiu d'Escola Verda. Hi ha molta feina a fer i durant els propers mesos restaurarem els elements vegetals del pati amb espècies autòctones diverses. Amb l'ajut econòmic

rebut, volem convertir les zones verdes del centre en un veritable arborètum.

RECUPERACIÓ DE L'ALOC

L'alloc és una planta en perill d'extinció, degut a la presència invasora de la canya americana, que poblava antigament tots els nostres torrents i rieres. Un any més i amb la col·laboració de VANMA, hem continuat recollint la grana d'alloc per a noves plantacions i per repoblar el pati.

PLA DE CONSUM DE FRUITA LES ESCOLES

La disminució del consum de fruites i verdures, la manca de productes de proximitat i estacionals ens ha empès a participar en el Pla de Consum de Fruita a les Escoles depenent del Departament d'Agricultura que permet, quatre cops al mes, oferir gratuïtament a l'alumnat de primària una peça de fruita per esmorzar.

PROJECTE BIBLIOTECA

El centre continua informatitzant tots els seus fons i empenent actuacions de promoció de la lectura com les maletes viatgeres, els apadrinaments lectors ...

"CANTEM, BALLEM I MULTIPLIQUEM"

És una **bona pràctica**, dissenyada en el centre, consistent en l'elaboració i ús de diversos materials interdisciplinaris, que pretén l'ensenyament lúdic i actiu de les **taules de multiplicar** per mitjà de la cançó i la dansa.

REVISTA "LA FINESTRA"

Després de la implantació, durant el curs 09/10, dels blocs d'escola i cicle, enguany pretenem recuperar la publicació, en format digital, de la nostra revista "La Finestra" i la creació, si comptem amb suport suficient, d'un equip de ràdio.

CASA DE LA VILA

‘Mar i muntanya’

L'agermanament entre Sant Pol i Andora La Vella

*reportatge

Les poblacions de **Sant Pol de Mar** i **Andorra La Vella** s'han agermanat. La bona sintonia que ambdós municipis venien mantenint des de feia anys han quedat institucionalitzades amb aquest acte de germanor que a partir d'ara permetrà intensificar, encara més, els intercanvis culturals i lúdics que ja es venien produint.

En les bones relacions que Sant Pol manté amb Andorra La Vella hi tenen un important paper els geganters d'ambdues localitats, ens explica en Joan Piqueras: 'Els gegants d'Andorra són germans reals dels de Sant Pol, donat que es van crear en el mateix taller i en la mateixa època, i per aquest motiu, les dues colles geganteres, van establir uns vincles d'amistat que s'han anat intensificant fins el dia d'avui'.

En Lluís Tobella ens ho aclareix encara més: 'Els geganters d'Andorra sempre han estat convidats a la Festa Major de Sant Pol i a l'inrevés, els de Sant Pol sempre han estat presents a les festes d'Andorra la Vella.' Poc a poc, s'han anat estrenyent vincles culturals i d'amistat que, arran de l'agermanament institucional, han anat més enllà del fet geganter i ja abasten tot l'àmbit institucional.

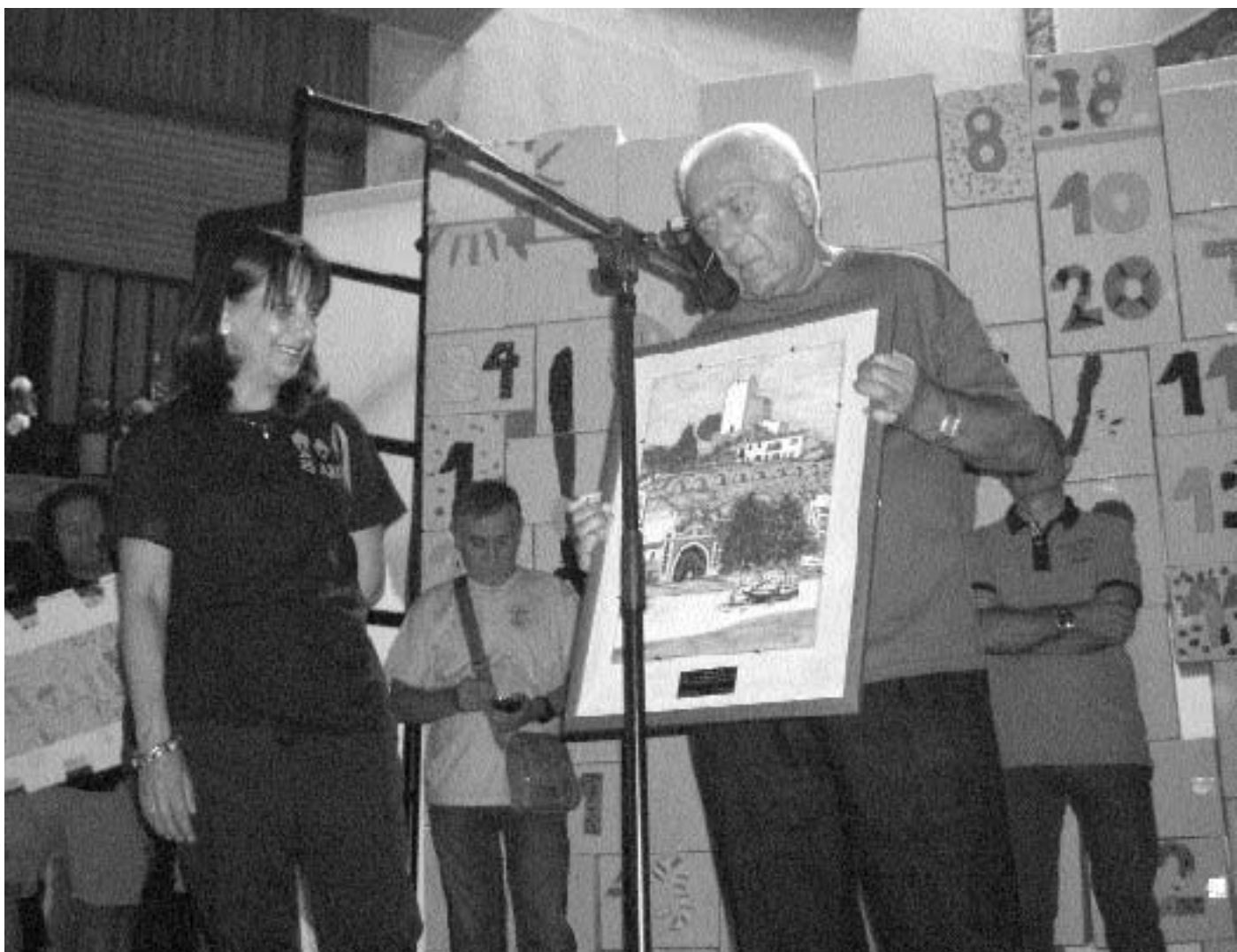
Enguany, per exemple, la imatge dels geganters de Sant Pol va obrir portada del programa de la Festa Major d'Andorra. I a la revista oficial de l'ajuntament andorrà hi té un paper important la notícia de l'agermanament amb Sant Pol.

'Els santpolencs ja participàvem activament de moltes celebracions i festes que tenen lloc a Andorra, per tant, l'agermanament només arrodoneix el que ja existia', comenta en Joan Piqueras. 'A més, tenim moltes activitats previstes de cara al futur que compartirem entre les dues viles. Estem pensant, per exemple, aviam si és possible

'En les bones relacions que Sant Pol manté amb Andorra La Vella hi tenen un important paper els geganters d'ambdues localitats'

Fotografies: Pito Estol, Joan Piqueras

organitzar intercanvis educatius i culturals entre els nois de les escoles de Sant Pol i Andorra. Que ells puguin venir aquí a gaudir de la platja i de la cultura catalana i que els nens de Sant Pol puguin gaudir de la neu d'Andorra i de la cultura del petit estat pirinenc'.

Piqueras valora molt positivament l'acord: 'Que una capital d'estat vulgui associar-se d'aquesta manera amb Sant Pol és una gran cosa. Per a nosaltres és un honor, quin dubte hi pot haver! I les autoritats andorranes sempre han estat molt cordials amb nosaltres'.

'Tenim moltes activitats previstes de cara al futur que compartirem entre les dues viles'

especial

estiu 2010

festa major

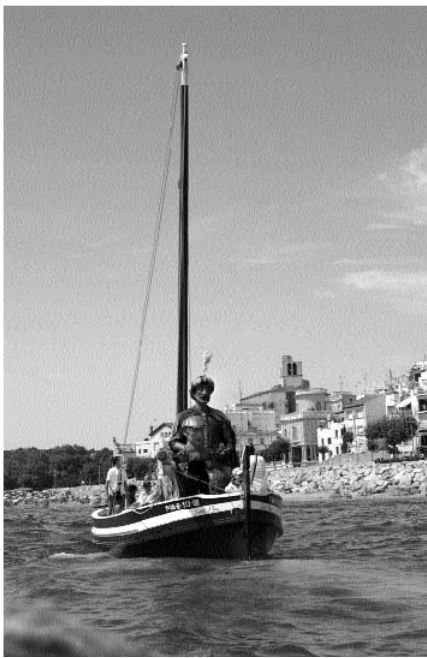
La festa major d'enguany va comptar, una vegada més, amb l'inestimable castell de focs

Els mes joves van poder gaudir de la festa amb el ball a l'envelat

L'elecció de la pubilla i l'hereu (Anna Vila i Joan Mestres) va ser un dels moments més esperats.

La cercavila pels carrers del poble i la tradicional fira d'art són ingredients indispensables de la nostra festa major

Rebuda del nou capgròs de Sant Pol: L'avi Negre

Sant Pol ja té un nou capgròs. Aquest estiu va ser presentat al poble coincidint amb la celebració dels 25 anys dels gegants. Es tracta de l'Avi Negre, un mariner de la nostra vila que simbolitza els pescadors que durant segles sortien amb les seves embarcacions del nostre litoral santpolenc. Benvingut Avi Negre!

Fotografies: **Ester Sauleda**

La fira alternativa

La Fira Alternativa va ser, altra vegada, un punt de trobada estival per a tota la família. Nens i adults van gaudir de les seves activitats.

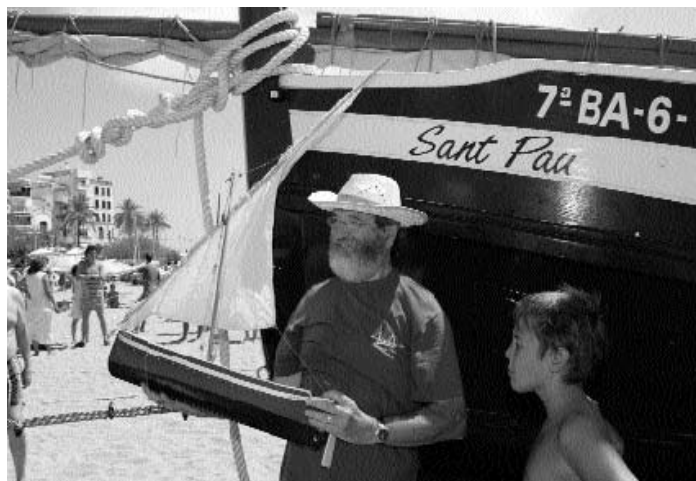
Com ja és habitual, les teràpies medicinals van tenir el seu espai a la fira.

L'historiador Jordi Bilbeny va ser un dels convidats a la ronda de conferències de la fira, amb la seva xerrada sobre el llibre *El dit d'En Colom*.

La fira alternativa sempre ha comptat amb la participació de músics de primer nivell. Aquest any, per exemple, es va poder gaudir de l'actuació de Vinila Von Bismark & The Lucky Dados.

Fotografies: Pito Estol

Consagració de l'exvot del Sant Pau

Un exvot és un objecte que hom ofereix a Crist, a la Verge o a un sant en compliment d'un vot, i que sovint es penja a la paret o del sostre del temple. Així, per exemple, quan els pescadors sol·licitaven la protecció d'un sant contra les tempestes, oferien un exvot a la capella del poble si sortien sans i estalvis de la situació.

En aquests casos, l'exvot consistia generalment en un model de la barca que es penjava al sostre de la capella en record del benefici rebut.

Aquest estiu, els membres de l'entitat 'A tot drap', impulsors de la recuperació del sardinal 'Sant Pau', també han volgut oferir un exvot al Sant per donar-li gràcies per la bona marxa del seu projecte i alhora demanar protecció pels nostres navegants tant a la mar com a terra... La miniatura de l'embarcació ha quedat situada en un dels murs de la nostra ermita.

Firamar

Els santpolencs van ser fidels a la seva cita anual amb els actes del Firamar, que sempre vinculen la nostra població amb la seva vessant marinera.

La fira va comptar amb les tradicionals paradetes amb productes mariners i artesans.

Tots els actes i demostracions van comptar amb una bona acollida de públic, especialment els que van tenir lloc a la platja mateix i, és clar, la cantada d'havaneres, que va consolidant el seu concurs de composició.

90 anys de futbol a Sant Pol

Aniversari de l'At C Sant Pol

Fotografies antigues /
Arxiu Pere Sauleda

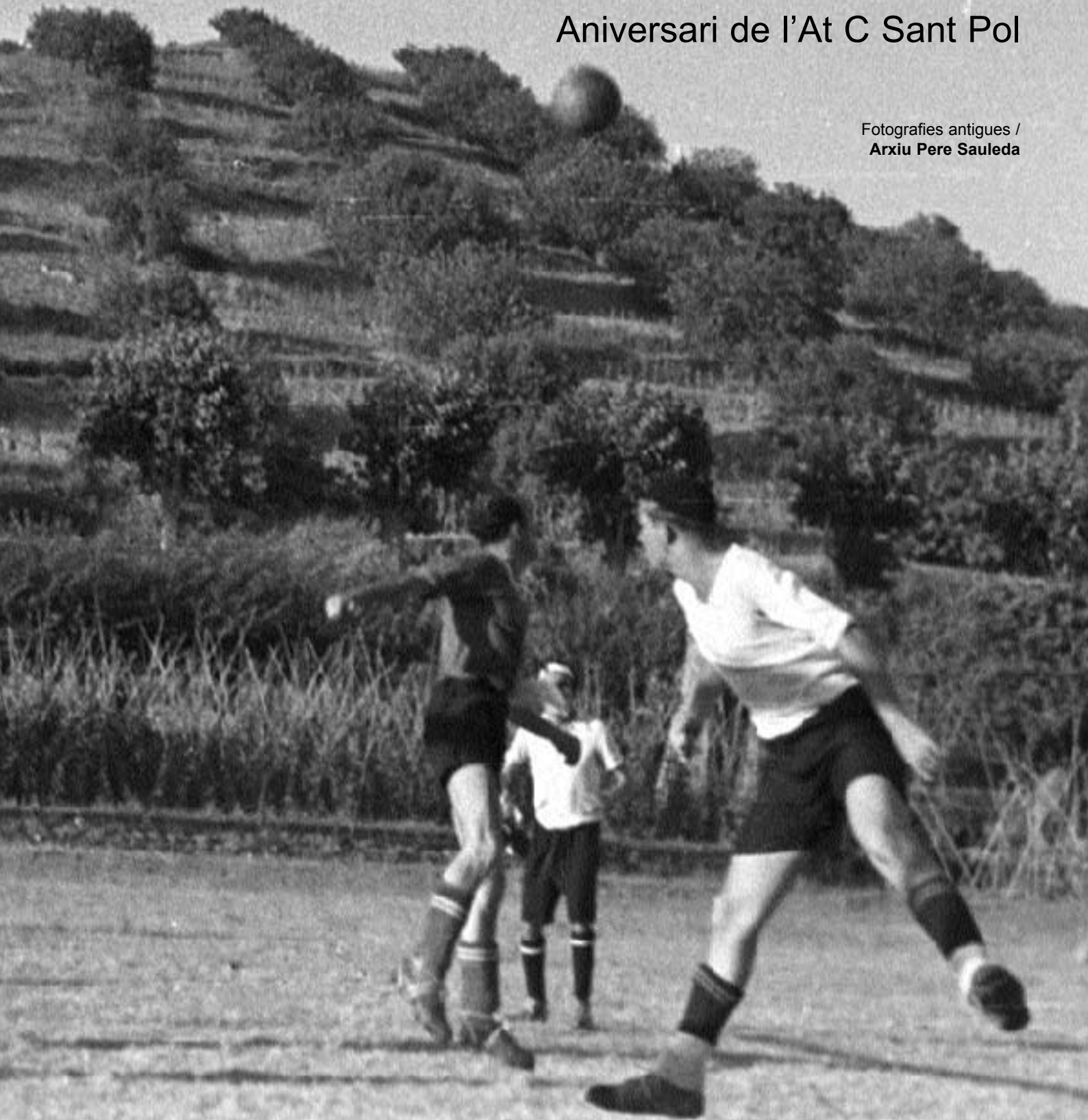

Foto: Pito Estol

Primer equip del Sant Pol /
Ester Sauleda

Entrevista a en **Jordi Sauleda**, President de l'At C Sant Pol

‘Es difícil trobar una casa de Sant Pol on no hi hagi algú que hagi jugat amb el club de futbol del poble’

L'At C. Sant Pol ha complert 90 anys. Un segle de futbol a Sant Pol ha vestit les ratlles blanc-i-vermelles de l'equip de la nostra vila. El seu actual president ens assegura que ara el club viu un dels seus millors moments esportius, però hem volgut parlar amb ell per saber com era el Sant Pol dels inicis.

Com heu celebrat el noranta aniversari de l'At. C. Sant Pol?

Entre d'altres coses, vàrem plantejar un sopar de germanor, al final de la temporada, amb la intenció d'aglutinar tothom que hagués estat involucrat amb el Sant Pol des dels temps de la seva fundació. Sabíem que era difícil trobar alguna persona que hagués vist els inicis de l'At. C. Sant Pol, perquè som un dels clubs més antics de Catalunya. També volíem contactar amb gent que hi hagués jugat durant els anys 50, 60, 70. Gent que hi havia estat vinculada i que ara ja ho havia delegat als seus fills o néts. En definitiva, aglutinar tothom. Això és el que vàrem proposar-nos. I no només gent del club, sinó gent del poble. El club de futbol i el poble han anat sempre de la mà. Volíem tornar a recuperar aquell lligam que en els darrers anys s'havia pogut trencar una mica.

I com va anar?

Va venir molta gent. Vam ser unes 330 persones. Vam convidar tots els expresidents. Va venir el president de la Federació Catalana de Futbol. Vàrem convidar els presidents del Calella i el Sant Cebrià, que són els nostres clubs veïns. I varen venir molts exjugadors. Però també antics jugadors, alguns de 70 i 80 anys d'edat.

Va venir algun dels fundadors?

Dels primers primers no. El club es va fundar el 1920, encara que abans ja hi havia gent que jugava al futbol a Sant Pol. No vàrem trobar fundadors, però sí a 4 persones vinculades des de fa molts anys, com ara en Manel Roig, en Josep Maria Fulquet, en Lluís Sagristà i l'Atilà Agustí. Ells ens van ajudar molt per elaborar un guió, especialment en Manel Roig, que ens va marcar la pauta i ens va explicar una

pila de coses sobre el club. Amb l'Aleixito Vila i en Pere Sauleda ens vàrem posar a cercar fotografies i gràcies a l'ajuda també d'en Lluís Tobella, en Josep Maria Tarridas, en Jordi Roura i els expressidents Josep Maria Ramon i en Ferran Pomés vam anar bastint una memòria del club.

Quin és el soci número 1?

En Ferran Pomés és el soci número 1. Perquè als inicis del club no hi havia socis. I després van ser socis numeraris i socis protectors. Però fins a finals dels 60 no hi va haver una junta que formalitzés un president, un tresorer, un secretari, vocals, socis, etc. És a dir, fins a aquest moment, l'At. C. Sant Pol no havia funcionat com un club modern.

Noranta anys són molts anys per a un club.

Celebrar 90 anys, com a club, té molt de mèrit. Perquè llavors, quan va néixer el club, Sant Pol era un poble molt petit. Al 1920 devien ser 400 habitants. I és un club que sempre ha tingut continuïtat, malgrat que alguns anys, els de la guerra i post guerra, es va perdre una mica. I fins i tot en aquest cas, no van ser pauses de més d'un any o dos. A Sant Pol sempre hi ha hagut molt futbol i jugadors excel·lents. És molt difícil trobar una casa de Sant Pol on no hi hagi algú que hagi jugat amb el club de futbol del poble.

Com era el Sant Pol dels inicis?

Molt diferent, és clar. Per començar, la vestimenta inicial del Sant Pol no tenia res a veure amb l'actual. Als inicis jugaven amb roba de diumenge, amb camisa blanca i corbata. Després van anar de verd, i després algú dissenya l'escut i van decidir anar ratllats, perquè tots els clubs que es deien sporting o atlètic van ratllats.

Quines curiositats...

I el Sant Pol, al llarg de la seva història, tampoc no ha jugat sempre en el camp actual. També vàrem jugar a la zona on ara hi ha la deixalleria durant l'època en que aquí van fer les obres per a la carretera. A més, quan plovia molt i baixava la riera forta, s'anava a jugar al Parc de Can Villà.

L'At. C. Sant Pol ha tingut una època gloriosa?

Sí. Quan es va crear la primera junta, a finals dels 60 principis dels 70, es va viure una època d'or. El camp era un bullici. L'equip jugava a segona territorial, però van anar a jugar i van guanyar al camp del Girona, que ara és a segona A. Era un moment amb molts bons jugadors, que vestien la samarreta del Sant Pol per l'afecte que tenien al seu poble, però que podien estar jugant en equips de categories superiors. Alguns d'aquells jugadors els volia fitxar el Girona.

Vàrem tenir jugadors que varen jugar a categoria nacional, en Domènec Balmanyà, en Sagarra del

'El club de futbol i el poble han anat sempre de la mà. Volíem tornar a recuperar aquell lligam que en els darrers anys s'havia pogut trencar una mica'

‘A Sant Pol sempre hi ha hagut molt futbol i jugadors excel·lents’

Barça també havia jugat amb el Sant Pol, en Joan Talamàs, que havia jugat a tercera divisió, en Narcís Serra Martorell, en Sagristà, que també havia jugat a tercera divisió. En Pere Tarrides, en Ricard Bachs, en Tornamorell, en Quim Pujol.

I en Lluís Carreras.

Sí, és clar. En Lluís Carreras és qui ha jugat a primera divisió essent de Sant Pol, encara que en Sagarra havia jugat també en el Barça.

Com tenim el planter?

Ara tenim equip a totes les categories d'edat existents i, a més, tenim una escola per a nens de 3 a 5 anys. És una escola lúdica perquè facin un primer contacte.

I hi ha seccions femenines?

Nenes en tenim molt poquetes i ens agradaria poder formar més equips femenins. Però hi ha encara poques nenes que s'animin a jugar a futbol.

Quina és la categoria més alta que ha assolit el primer equip al llarg de la història?

Segona territorial és la categoria més alta que ha aconseguit jugar. És la que ara mateix tenim i la que

vàrem tenir a l'època gloriosa.

O sigui que ara també vivim una segona època gloriosa.

En certa manera sí. Estem en una època molt bona. Competint amb pobles més grans i anem molt ben posicionats. Però a mi m'agradaria que l'actual bona ratxa s'allargués durant deu anys. Perquè l'equip que va fer història va estar a un nivell molt alt durant molts anys, ben bé uns set anys, i l'equip actual només en porta dos. Però be, crec que ara estem fent molt bona feina.

Creus que aquest any pujarem?

Podríem pujar. El que passa és que l'any que ve hi ha una reestructuració de les categories i se n'afegeix una més. Per tant, si pugem, acabarem estant a la mateixa categoria que ara. S'afegeix una categoria per la cua. A més, aquest any només puja el primer classificat.

Després de 90 anys, ja sabem quin és el secret de l'èxit?

El secret és treballar molt i tenir jugadors de casa. Nanos que no cobren però que tenen el carnet de

‘La vestimenta inicial del Sant Pol no tenia res a veure amb l'actual. Als inicis jugaven amb roba de diumenge, amb camisa blanca i corbata.’

soci i als que nosaltres oferim l'oportunitat d'entrenar amb comoditat i constància a prop de casa, amb companys del poble i representant la seva vila. Aquest és el secret per a funcionar. Disposar d'un bon entrenador, un bon vestidor... El que desestabilitza el club és el factor econòmic. Quan els jugadors comencen a cobrar, es creen problemes al vestidor i al club. Es una ruïna. Fa tres anys vàrem baixar de categoria per aquest problema. Ara això ja s'ha resolt. Hem passat de pagar a jugadors de fora a no pagar a ningú i jugar amb jugadors de casa. I els resultats són completament diferents.

Els diners sempre porten problemes.

Jo m'estimo més que tots els jugadors vagin ben equipats, que els nens tinguin pilotes, que els vestidors estiguin en condicions, que tinguin un servei de massatgistes, disposar d'un autocar pels

desplaçaments llargs, fer algun sopar comunitari, etc.

Quines altres iniciatives teniu per celebrar l'aniversari?

Hem preparat un DVD commemoratiu de l'aniversari que ja van veure els assistents al sopar de l'aniversari. Ens agradaria fer una projecció pública per a tots els veïns de Sant Pol i una exposició de fotografies i objectes emblemàtics del club: copes, pins, actes, fitxes, etc. També tenim previstes algunes xerrades o conferències amb persones relacionades amb el club. El que passa és que tot això requereix temps i és una feïnada bastant important.

'El secret de l'èxit és treballar molt i tenir jugadors de casa'

Entrevista feta a l'exjugador de l'At C Sant Pol **Manel Roig** en motiu del 90è. aniversari del club. Als seus 93 anys, en Manel Roig rememora la seva època com a jugador i col·laborador del futbol santpolenc.

‘Dels partits que guardo molt bon record són els de l'estiu contra la Colònia. Hi havia una rivalitat amistosa’

Quan vares començar a jugar a futbol i per què?

Vaig començar a jugar a futbol com la majoria dels joves, o sigui durant l'etapa escolar. Era preferible el futbol que fer ballar una baldufa. Els partits que es feien abans de l'hora d'obrir el col·legi, en el carrer Santa Clara, davant les Escoles Nacionals, eren apoteòsics. L'altre costat del

carrer encara no estava edificat. Hi havia un terreny agrícola amb unes feixes sembrades on anava a parar moltes vegades la pilota. El pagès que cuidava del sembrat maleïa el futbol i els futbolistes.

Recordes algun nom dels que jugaven en l'equip anterior al teu?

D'abans de formar part de l'equip del Sant Pol recordo alguns jugadors dels anteriors equips: en Narcís Serra, l'Estol, en Llauger, en Bachs, en Güera, en Fernando, en Mariano Vergés, en Guasch, en Saltó, els germans Segarra...

Recordes algun camp que no sigui l'actual?

Recordo haver vist el camp de futbol anterior, situat una mica més amunt de Can Balmanya, però a l'altre costat, o sigui a prop de la Riera. Penso que en deien "el camp de la Bomba". Jo no hi havia jugat. En canvi sí que havíem jugat molt al "camp dels polls" (a la Riera prop del pont de ferro i la via del tren). Era un camp improvisat que no tenia res de reglamentari. (Camp dels "pois" en dèiem nosaltres, pels insectes que hi havia, doncs allà hi anaven a dormir els captaires que recorrien el poble durant el dia).

Quin mitjà de transport fèieu servir pels desplaçaments?

Els nostres desplaçaments no eren molt llargs. Fèiem servir els autocars que hi havia, però també camions de carga alguna vegada. En "Lladó" tenia una camioneta per anar als mercats, que també havíem utilitzat molt, i més d'una vegada havíem de baixar per empènyer per salvar alguna pujada de la carretera.

A part de jugador, has estat entrenador o has format part d'alguna junta directiva?

Molts anys he sigut o actuat com a secretari, però inclús sense formar part de la junta directiva he treballat i col·laborat molt. L'"avi Panxeta", o sigui l'Aleix Nualart, confiava molt en mi i era el seu secretari de treball. Quan vaig casar-me i després de tants anys de jugar i treballar pel Club, volia plegar, però l'Aleix va pregar-me continuar i seguir fixtant com a jugador reserva per cobrir alguna possible baixa en qualsevol partit. Però va resultar que cada diumenge venia l'Aleix a casa per avisar-me que hi havia una o altra baixa i, per tant, em necessitava. Resultat: que vaig començar als 14 anys i vaig acabar, més o menys, pels volts dels 40.

Els partits contra la colònia, amistat o rivalitat?

Dels partits que guardo molt bon record són els de l'estiu contra la Colònia. Hi havia una rivalitat amistosa, doncs tots érem bons amics i les brometes i discussions durant l'estiu es revivien en les temporades següents. Per cert que jo havia jugat moltes vegades formant part de l'equip de la Colònia, en els partits que s'organitzaven entre colònies de diferents pobles i ens demanaven ajuda

‘Sí que havíem jugat molt al "camp dels polls" (a la Riera prop del pont de ferro i la via del tren). Era un camp improvisat que no tenia res de reglamentari’

'Recordo aquells cartells que cada setmana es posaven a la paret del Cafè del Centre (pintats per un jove barceloní que es deia Joan Roig -molt bon jugador per cert-, que s'havia promès amb una noia santpolenca i per això va fixar per l'At. C. Sant Pol).

Aquests cartells eren esperats per tothom i feien afició. Precisament jo en tinc un d'emmarcat corresponent a un partit Colònia-Sant Pol del 17 d'agost de 1947, amb el nom de tots els jugadors dels dos equips.'

per poder fer un equip competitiu. Encara avui, els que quedem d'aquella època seguim recordant i conservant la bona amistat. També tenien emoció els partits de campionat contra el Calella. Alguna vegada fins va haver de posar ordre la guàrdia civil amb cavalls per resoldre una invasió de camp.

Què ha representat l'Atlètic Club Sant Pol a la vida del poble?

Sempre hi ha joves aficionats i per tant el futbol sempre ha tingut transcendència en el poble. Recordo aquells cartells que cada setmana es posaven a la paret del Cafè del Centre (pintats per un jove barceloní que es deia Joan Roig -molt bon jugador per cert-, que s'havia promès amb una noia santpolenca i per això va fixar per l'At. C. Sant Pol). Aquests cartells eren esperats per tothom i feien afició. Precisament jo en tinc un d'emmarcat corresponent a un partit Colònia-Sant Pol del 17 d'agost de 1947, amb el nom de tots els jugadors dels dos equips.

Sempre has jugat amb el Sant Pol o has format part d'altres equips?

Sols he jugat amb el Sant Pol. No he tingut categoria ni ganes de marxar a cap altre equip. Aquí tenia els amics i bons jugadors per poder disfrutar jugant: en Lluís Sagristà, els germans Pera, en Vilà, els germans Fulquet, en Josep Vila, en Rovira, en Tomàs Vidal... En fi, un grup de companys d'abans, d'ara i de sempre.

Amb quins mitjans econòmics comptàveu per fer front a les despeses?

La situació econòmica no la coneixia massa, però no crec que fos massa brillant, però com que no s'havien de pagar "primes" ni sous, ens conformàvem amb algun vermut, de tant en tant, després d'una victòria important. Recordo que més d'una vegada m'havien demanat col·laboració per pagar algun desplaçament i així ajudar a atendre el viatge d'algun que ho tenia difícil. Ja hi havia les quotes dels socis i les entrades al camp de futbol i rifles, però quan s'havia de comprar material els comptes devien quedar molt justets... i això que molts de nosaltres ens compràvem les botes.

Ara, quan veus l'actual camp i mires enrere, què en penses?

He procurat contestar les preguntes que m'heu plantejat. A la meua edat la memòria ja falla a vegades, però els records que perviuen puc assegurar que són molt agradables. El futbol m'ha fet fruit de molts bons moments en la meua joventut. Ara, en canvi, m'esgarrifo quan llegeixo les quantitats de diners que es paguen per jugadors. Ho valen? No ho sé, però voldria que el jovent seguís amb afició jugant a futbol i disfrutant de l'esport, sense pensar massa amb els diners i procurant anar millorant sempre i, en els partits, guanyar a l'equip contrari, però respectant-lo en tot moment. Així es guanyen amics, encara que siguin d'equips rivals, i sobretot millora el prestigi del Club, que és lo que desitjo de tot cor a l'equip del meu poble: l'At. C. Sant Pol.

'Sols he jugat amb el Sant Pol. No he tingut categoria ni ganes de marxar a cap altre equip. Aquí tenia els amics i bons jugadors per poder disfrutar jugant'

L'assetjament moral a la feina, abús o maltractament?

Josep Torrents Missé / Psicòleg

Mentre unes empreses es fusionen per aconseguir més quota de mercat i ser més competitives, d'altres adopten estratègies més agressives per tal d'aconseguir els mateixos objectius. La qüestió és que, en darrera instància, el treballador és qui es ressenteix de tots aquests canvis de política empresarial, sigui perquè hi ha mobilitat geogràfica, prolongació de jornada laboral o bé per una reducció de plantilla.

Tot indica que el treballador és qui s'ha d'adaptar a les necessitats de l'empresa i que ha d'aconseguir portar a terme tot el que se li encomana. Si el treballador és productiu, servicial, honest, se'n diu que és la seva obligació, el seu deure. Ara bé, si per contra no compleix, és a dir, no aconsegueix els objectius assignats, lamentablement serà considerat com a no apte per la tasca que desenvolupa i s'entendrà que el seu perfil no s'ajusta a les exigències de l'empresa, la qual cosa pot suposar que sigui traslladat, degradat o acomiadat per causa del seu baix rendiment.

Però, què passa si el treballador és un bon professional però no interessa, representa un destorb per l'empresa, no encaixa en el grup de treball o és considerat un competidor per a qualsevol dels dirigents o per als mateixos companys de feina? Doncs en aquest cas, es pot produir el que s'anomena "**assetjament moral**", que representa **una estratègia amb objectius fixats, que s'utilitza per destruir, pertorbar, maltractar o amenaçar el treballador amb la finalitat que abandoni el lloc de treball**.

Marie France Hirigoyen, psiquiatre, psicoanalista i terapeuta familiar, defineix l'assetjament a la feina, com "qualsevol conducta abusiva (gest, paraula,

comportament, actitud, etc) que atempti, per la seva repetició o sistematització, contra la dignitat o la integritat física o psíquica d'una persona, posant en perill el seu lloc de treball o degradant l'ambient de treball".

Serveixi, a tall d'exemple, el cas de la Pilar, víctima d'assetjament moral a la feina. Explicava que va observar inicialment un comportament estrany per part dels seus companys. Li feien la guitza fent córrer rumors incerts sobre ella i la refusaven fins arribar a sentir-se ignorada. A la vegada, el seu cap més immediat, li encomanava tasques per damunt de la seva competència, amb l'agreujant que, al mínim error, era desqualificada i criticada. Dia rere dia, se sentia més pressionada i més obsessionada amb la feina, fins al punt que va acabar per emmalaltir.

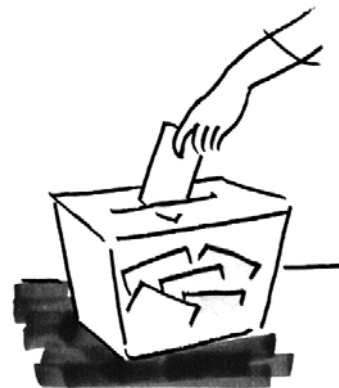
Arran de les actuacions hostils, sens dubte l'assetjament moral porta l'individu agredit cap a una situació traumàtica, i pot desencadenar tot tipus de malalties psicosomàtiques, sensació de fracàs, aïllament, ansietat, insomni, etc. El sentiment que domina a les víctimes és el d'haver estat maltractades, menystingudes i rebutjades.

Nora Rodriguez, pedagoga i escriptora, autora del llibre *Vencer el acoso*, ofereix solucions per afrontar l'assetjament moral a la feina: "la víctima ha d'allunyar-se tot el que pugui de l'assetjador i buscar el suport de familiars, amics, sindicats, etc., i si és necessari, demanar la baixa per malaltia (depressió, estrès, etc.)".

El que cal, doncs, és analitzar el problema deixant el sentiment de culpa al marge, prendre mesures legals de defensa i buscar suport psicològic.

'Arran de les actuacions hostils, sens dubte l'assetjament moral porta l'individu agredit cap a una situació traumàtica, i pot desencadenar tot tipus de malalties psicosomàtiques, sensació de fracàs, aïllament, ansietat, insomni, etc.'

Política

Identitat

Néixer en un lloc o un altre és un accident geogràfic. Decidir en quin lloc vols viure, estimar i treballar per a la prosperitat d'aquest indret és una decisió mesurada i conscient que res té a veure amb el punt a on la teva mare et va portar al món.

És d'aquesta manera, amb la ferma decisió d'aportar el millor de cadascú en benefici de tota una comunitat, que Junts per Sant Pol reuneix un bon grapat de persones que, indistintament de la seva procedència i ideologia, hagin nascut en aquesta vila o no; han decidit viure, conviure i fer tot el possible perquè Sant Pol continuï sent el poble tranquil, segur i entranyable que tots desitgem.

A Junts per Sant Pol només ens interessa el nostre poble. Solucionar les seves mancances, les dificultats de mobilitat, la neteja, la convivència i tot allò que la gent

del carrer demana i suggereix. Saber escoltar i aprendre dels que pateixen la indiferència de la política actual, és el nostre gran repte.

A Junts per Sant Pol no tenim consignes ni interessos de les seus centrals dels partits, que tan sols volen quota de vots per accedir-hi a altres estaments comarcals, provincials o de més magnitud.

A Junts sols tenim una consigna: Estimar i treballar per el poble de Sant Pol.

Siguem d'on siguem, Sant Pol és l'Estació Termini. Aquí hem arrelat i aquesta és nostra terra.

És aquesta la nostra identitat.

Política / Junts per Sant Pol

Les úniques promeses de CDC són: Catalunya

Ara, ja ha finalitzat la campanya electoral, on tots els líders polítics s'han omplert la boca de promeses, promeses que no es podran complir, unes per impossibles i d'altres per manca de finançament o per excés de despesa.

CDC no ha realitzat en tota la seva campanya, ni tant sols una sola promesa, millor dit, n'ha fet una, una que haurà de complir per poder tornar a portar al nostre país, Catalunya, cap a un lideratge dintre d'aquesta Europa en la que ens trobem convivint. Aquesta promesa, és la dels ajustos i les mesures d'adequació a les necessitats més primordials i deixar de banda les coses supèrflues i de les polítiques de façana i de pim, pam, pum.

És per això, que en cada actuació, incloent-hi el món

local, que és el que ens pertoca, caldran restriccions i estudis profunds i un control de les despeses per redreçar els excessos d'aquests darrers anys i retornar Catalunya cap a ser un dels 4 motors d'Europa.

Esperem que el canvi es comenci a notar en tots i cadascun dels nostres Municipis.

Comitè Executiu de CDC

Política / CIU

No perdem el temps

L'Ajuntament està aturat. Encara falten sis mesos -escric a mitjans de novembre-, perquè es convoquin les properes eleccions municipals, i ja sembla que tothom les estigui esperant. Sembla que la única estratègia de l'actual govern sigui esperar i esperar que arribi el maig. Mentrestant, res de res, tot aturat, i el temps no s'atura.

No podem tenir aturat tant de temps un assumpte tan important com la planificació urbanística (POUM). No podem tenir aturada l'aprovació definitiva del Reglament de Participació. No podem tenir aturats tant de temps els Consells Municipals. No podem tenir aturada l'activació de la Junta de Patrimoni. No podem tenir aturat la redacció d'un Pla d'Equipaments. No podem tenir aturada

la redacció del Projecte de Peatonalització del Carrer Nou i Consolat de Mar... I molt menys sabent que la majoria d'aquestes propostes han estat proposades per l'oposició i aprovades pel Ple.

Mig any és temps suficient per tirar endavant moltes d'aquestes coses, per no dir totes, i d'aquesta manera arribar a les properes eleccions municipals amb la feina feta en aquest mandat. Si no és així, els partits ja tenim el programa electoral fet, si recuperem el de les eleccions passades, ja que encara està tot per fer.

Agrupació local d'ICV

Política / ICV - EUiA

Durant la passada nit electoral del 28 de novembre, en Joan Puigercós, el nostre candidat a President de la Generalitat, reconeixent la derrota, va dir que havíem posat molt difícil que la gent fes confiança a Esquerra en aquesta ocasió, tant difícil que s'han quedat pel camí la meitat dels vots i hem quedat relegats a ser la cinquena força política en el Parlament de Catalunya, per més inri, en un moment on l'independentisme està més present al carrer que mai. Les causes poden ser diverses: la reedició del Govern Catalanista i d'Esquerres, les lluites internes en el nostre congrés nacional, la diversificació de l'oferta independentista... Està clar que s'obre una nova etapa on, des de l'anàlisi dels errors comesos, s'ha de redefinir el rumb d'Esquerra i tornar a sumar enlloc de restar, que ningú ho dubti: ens tornarem a aixecar. A nivell comarcal aquesta desfeta té una importància

cabdal, doncs el diputat del Maresme Pere Aragonès, si no hi ha cap renúncia, s'ha quedat a les portes de revalidar la seva acta de diputat, anava en el setè lloc per Barcelona i només han entrat els sis primers. Ens quedem sense la veu que tan bé ha sabut defensar els interessos del nostre territori al Parlament i un dels companys que ha de liderar el futur pròxim del partit.

Per acabar, donar les gràcies a tots els que ens heu fet confiança i agafar el ferm compromís de treballar per recuperar a tots aquells que l'heu perduda.

NOTA: En el passat Ple Ordinari del 22 de novembre, es va posar en coneixement de l'Ajuntament la renúncia del nostre company Joan Arnés al seu lloc de Regidor. Serà substituït fins a final de la legislatura per l'Albert Font.

Fem el que dèiem que faríem!

Des del **PSC de Sant Pol de Mar**, en el nostre programa que suposava el nostre compromís amb la ciutadania, definíem els trets bàsics de la nostra actuació. Quan dèiem ... **"Desenvoluparem el catàleg de llocs de treball** i acabarem amb la provisionalitat que suposa no convocar concursos/oposició" **defensàvem i aconseguíem, malgrat l'oposició d'alguns, convocar els concursos corresponents** i acabar amb les contractacions "a la carta". "Adoptarem les mesures necessàries per a la **protecció d'animals abandonats**" defensàvem i aconseguíem la creació de **colònies de gats i l'esterilització** que permet el control del seu nombre. "Exigirem **transparència en la retribució dels càrrecs públics**" reiteràvem que **cal saber i fer públics els sous** dels nostres representants i **fer-los proporcionals a la seva dedicació**. "Considerarem l'**habitatge dotacional com a solució d'urgència**" però aprofundirem en el protegit. "Exigirem la recuperació de les **zones verdes no respectades**" i així ho hem fet. "Promourem l'**obertura d'un nou accés direcció Barcelona**"

que eviti la perillositat de l'antic túnel i la seva regulació per a fer-lo segur. "Potenciarem la **creació de camins segurs**" que ens han de permetre una mobilitat sostenible com la que es defineix en el pla corresponent. "Promourem que l'**Ajuntament Informa** sigui un mitjà de comunicació de tot el consistori", de **tots els nostres representants al govern minoritari i a l'oposició i ... ho hem aconseguit!** "Sol·licitarem la construcció d'un **Institut**" i repetidament hem demanat la **imprescindible cessió de terrenys. Lluitarem pel restabliment de la legalitat** urbanística i, tot i haver estat víctimes de fortes crítiques, **hem començat a aconseguir-ho**. Podríem afegir-hi moltes més actuacions però només volem fer evident que, **fins i tot des de l'oposició**, hem lluitat per fer realitat el nostre programa perquè, com ja us dèiem ... **amb noves idees torna la il·lusió per un Sant Pol que és possible, per un Sant Pol que estimem i que ens agradaria més amable i més sostenible.**

Us desitjo unes bones festes de Nadal i un any 2011 en el que podem gaudir de la Cultura, les Festes i l'Esport del nostre poble juntament amb les nostres famílies i amics.

Joan A. Piqueras i Rigau
Regidor de Cultura, Festes i Esports.

El tocomoch de las elecciones

El próximo mes de Mayo, los ciudadanos/as de San Pol de mar estamos citados en las urnas para elegir un nuevo Gobierno municipal. Que nadie se llame a engaño al respecto de las formaciones políticas y las personas que integrarán las listas electorales. En el esperado de la política municipal en esta Legislatura que acaba, los partidos bisagra (ICV y ERC), nos han demostrado hasta la saciedad, su incompetencia, su falta de seriedad, compromiso y entidad, para asumir responsabilidades de gobierno, tanto los comunistas de ICV, como los radicales ERC, ambos, fueron incapaces de gestionar las concejalías de Urbanismo y Hacienda respectivamente y asustados por "lo que se encontraron", se bajaron del tren en marcha. Junts, es un caso aparte, esta formación, antigua Som-hi, ha estado siempre en la oposición -afortunadamente- y ha visto como sus principales militantes, los números

dos y tres de su Lista electoral, así como también, otros destacados afiliados, han abandonado este partido por serias discrepancias e incompatibilidad con su líder Juan Vigatá, este sujeto, J.V., un arribista político, con relación a las ilegalidades urbanísticas cometidas en San Pol de mar en los años noventa y denunciadas, tanto por el PSC, como por el que suscribe, ha mantenido, siempre, un cómplice silencio, ha mirado para otro lado en un claro e indecente gesto que dibuja un perfil de individuo sin escrúpulos políticos, por ello, él y sus secuaces, no se merecen la confianza de los/as Sampolencs. EL PUEBLO QUE NO TIENE MEMORIA, ESTÁ CONDENADO A REPETIR SU HISTORIA.

Enrique Abad Fernández
Concejal independiente

*ràdio litoral

Temporada d'hivern 2010-2011

Durant la temporada d'hivern 2010-2011, la graella de Ràdio Litoral manté els programes i els col·laboradors habituals i només introdueix algunes petites variacions en els formats de cada espai, com per exemple és el cas del programa 'Sona Bé', que ha potenciat la seva vessant més humorística. Així, el programa, que s'emet els divendres a les 18,00 hores, s'ha convertit en un magazine radiofònic complet, afegint seccions noves a les que ja hi havia, com ara un santoral, l'horòscop, la secció del cor, etc.

Una altra de les noves incorporacions a la graella de Ràdio Litoral són els informatius generals, d'àmbit nacional, que passaran a complementar els informatius locals. Això ha estat possible

gràcies a la col·laboració amb la Federació de Ràdios Locals. Per tant, ja és possible escoltar els dos informatius. El de caire local, que amplia la seva oferta i es duplica, amb emissió a les 13,00h i a les 17,00h. i el de caire nacional, a les 15,00 h.

Per tant, podem comprovar, sintonitzant el 107.2 FM, que l'oferta de Ràdio Litoral no ha perdut cap dels seus atractius i n'ha incorporat de nous. De la mateixa manera que segueix oberta a noves aportacions voluntàries dels ciutadans de Sant Pol. Si voleu fer ràdio i participar del projecte de Ràdio Litoral, només us heu de posar en contacte amb els responsables de l'emisora a radiolitoral@santpol.cat

menuts
Moda infantil
i complementos
Carrer Nou, 13
Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 48 42
dismenutsdosantpol@gmail.com

Transports Saltó
C/ Maria Pi, 15 - 08395 Sant Pol de Mar - Barcelona
Tel. 667 426 150 - 667 426 151

ANAHAIR PHYLOSOPHY AREA

Dr. Riera Vaquer, 7 - 08395 Sant Pol de Mar
tel. 937 604 679 - anahair@anahair.es

Alimenta't bé!

Carnisseria - Xarcueria

Ca la Teresa

Ploer de Flor, 21 (Sant Pol de Mar)
Tel. 93 760 03 81
Costa i Fargaquera, 50 (Calafell)
Tel. 93 765 16 59

Ca l'Ugas

Carrer Nou, 49
Tel. 93 760 05 52
08305 Sant Pol de Mar

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MAHIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EJLÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª
08008 BARCELONA
TELS. 93 215 32 22
93 215 33 12
FAX 93 487 23 59

NOU, 17
08395 SANT POL DE MAR
TEL. 93 760 30 36
FAX 93 760 30 29

ELECTRODOMÈSTICS
PEIX

Venda i reparació
Antoni Peix i Manent
Passatge de Mar, 2 · Tel i Fax 93 760 08 11
08395 Sant Pol de Mar

la llosa
restaurant

De Dimarts a Divendres: Menú de migdia
Dijous, Divendres i Dissabtes: Sopar de
carta
Diumenge i Dilluns: Tancat

abat deas 28 - sant pol de mar
tel : 93 7600316 - www.restaurantlallosa.net

OBRA NOVA I REFORMES

BRULTAN
Promocions s.l.

C. Consita Badia, 6
08395 Sant Pol de Mar
93 760 12 85
E-mail: BRULTAN@terra.es

Finques
Finques Raimon Estrany
EXPERT IMMOBILIARI

Consolat de Mar, 24 bis - 08395 SANTPOL de Mar (Barcelona)
Tel. 93 760 12 01 - Fax 93 760 06 81
www.finquesraimonestrany.com

llibreria - papereria
premsa - regals
laminadures - internet
fotocòpies

Ferrocarril, 3 - Sant Pol de Mar
Tel/Fax 93 760 33 39
lonalibreria@terra.es

www.lonalibreria.com